

Butlletí del Consell General

Núm. 22/2008

Casa de la Vall, 24 d'abril del 2008

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de l'execució dels projectes núm. 0009/2005 i 0010/2005 relatius a les obres dels trams 3 i 4 de la desviació de Sant Julià de Lòria**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

2.2 Proposicions de llei

Publicació del criteri del Govern relatiu a la **Proposició de llei d'independència i qualitat de la radiodifusió i la televisió públiques**. *pàg. 3*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, fet a Nova York el 9 de desembre de 1999**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 4*

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.3 Altres

Publicació de l'adjudicació amb motiu del concurs per a l'adquisició de diferents aparells informàtics (Hardware), així com la seva instal·lació i posada en funcionament. *pàg. 64*

Publicació de l'adjudicació amb motiu del concurs per a la contractació de serveis informàtics. *pàg. 64*

6- ORGANISMES ADSCRITS AL CONSELL GENERAL

6.2 Tribunal de Comptes

Publicació de l'acord del Consell General en relació a les **liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques, corresponents a l'exercici 2005**, així com dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponents al mateix exercici, aprovat el dia 8 d'abril del 2008. *pàg. 64*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 23 d'abril del 2008, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern en data 15 d'abril, sota el títol **Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de l'execució dels projectes núm. 0009/2005 i 0010/2005 relatius a les obres dels trams 3 i 4 de la desviació de Sant Julià de Lòria** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 19 de maig del 2008, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 23 d'abril del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de l'execució dels projectes núm. 0009/2005 i 0010/2005 relatius a les obres dels trams 3 i 4 de la desviació de Sant Julià de Lòria

Vista la carta del Ministeri d'Ordenament Territorial, Urbanisme i Medi Ambient del 3 d'abril del 2008, relativa a la demanda d'un crèdit extraordinari per un import de 44.100.000 euros destinat a finançar les despeses derivades de l'execució de les obres dels projectes núm. 0009/2005 i 0010/2005 corresponents als trams 3 i 4 de la desviació de Sant Julià de Lòria;

Vist que el Govern va aprovar el Pla sectorial de noves infraestructures viàries (PSNIV) en les sessions del dia 14 de maig del 2003 i 20 d'abril del 2005, que ha de representar en un futur proper la creació d'una nova xarxa viària que permetrà la permeabilització i l'estructuració del territori i també

dotar el país d'una mobilitat de suficient qualitat, seguretat i confort;

Vist que, seguint la programació prevista al PSNIV, el Govern va licitar i va adjudicar mitjançant un concurs públic, la redacció i direcció de l'obra dels quatre projectes en què s'ha descompost la desviació de Sant Julià de Lòria, i que els adjudicataris van ser les empreses UTE Enginesa-Infraes, UTE Engitec i Auding, Suport, E.C. i Grup Sigma 99;

Vist l'edicte del 18-7-2007 pel qual es convoca un concurs nacional per a la desviació de Sant Julià de Lòria, tercer tram: des de l'enllaç amb l'avinguda Francesc Cairat fins a la boca nord del túnel de la Tàpia, projecte núm. 0009/2005;

Vist que les empreses constructores i diverses associacions van demanar l'ampliació dels terminis fixats a l'edicte de licitació, uns per preparar més acuradament les respectives ofertes d'execució de les obres, i els altres per poder formular al·legacions amb més rigor i profunditat;

Atès que aquests esdeveniments van implicar que el Govern ajornés la licitació anunciada al BOPA, i en conseqüència es va publicar l'edicte del 21-11-2007 pel qual es fa pública la suspensió del concurs de la desviació de Sant Julià de Lòria, tercer tram: des de l'enllaç amb l'avinguda Francesc Cairat fins a la boca nord del túnel de la Tàpia, projecte núm. 0009/2005;

Atès que aquests fets van donar com a resultat que els crèdits disponibles previstos al pressupost de l'exercici 2007 no s'utilitzessin i que el pressupost de l'exercici 2008 tampoc preveu els crèdits pressupostaris corresponents per iniciar els trams 3 i 4;

Vista la urgència i necessitat d'iniciar les obres, com més aviat millor, per mantenir la planificació prevista és imprescindible adjudicar-les en aquest exercici.

Vist que no hi ha dotació pressupostària per a l'exercici 2008 al compte 310-Departament d'Urbanisme i Ordenament Territorial-310 Obres Públiques-60700-Construcció de carreteres-2004-0000000003-Desviació de Sant Julià de Lòria, per finançar la despesa de referència;

El Govern, amb l'informe de la Intervenció General, ha acordat la presentació del següent:

Projecte de llei

Article 1

S'aprova un crèdit extraordinari per un import de 44.100.000 euros, destinat a finançar les despeses derivades de l'execució dels projectes núm. 0009/2005 i 0010/2005, relatius a les obres dels trams 3 i 4 de la desviació de Sant Julià de Lòria, per a la partida pressupostària 310-Departament d'Urbanisme i Ordenament Territorial-310 Obres

Públiques-60700-Construcció de carreteres-2004-0000000003-Desviació de Sant Julià de Lòria.

Article 2

Aquest crèdit extraordinari es finançarà mitjançant endeutament públic.

Disposició final

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Andorra la Vella, 9 d'abril del 2008

2.2 Proposicions de llei

Edicte

El síndic general, d'acord amb les previsions de l'article 90 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar el criteri del Govern relatiu a la **Proposició de llei d'independència i qualitat de la radiodifusió i la televisió públiques**.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 24 d'abril del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Criteri del Govern pel que fa a la Proposició de llei d'independència i qualitat de la radiodifusió i la televisió públiques

El Govern ha examinat la Proposició de llei d'independència i qualitat de la radiodifusió i la televisió públiques, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, publicada al *Butlletí del Consell General* número 16/2008, del 2 d'abril del 2008, i d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, fa les observacions següents:

El Govern comparteix plenament l'objectiu de fomentar la independència i la qualitat de la radiodifusió i la televisió públiques.

Tot i això, el Govern no creu que la regulació de la Proposició de llei sigui del tot adequada per aconseguir els alts objectius proclamats al mateix títol de la Proposició de llei.

Pel que fa a l'objectiu de control i gestió dels mitjans audiovisuals públics per part d'ens amb personalitat pròpia i independents, amb el qual el Govern

coincideix, i que la Proposició esmenta ja a l'exposició de motius, convé destacar que no és la primera vegada que el legislador pensa en un ens d'aquestes característiques.

Efectivament, la Llei de radiodifusió i televisió d'Andorra i de creació de la societat pública RTVASA, de l'any 2000, va preveure la creació del Consell Andorrà de l'Audiovisual Andorrà, que pot fer perfectament aquesta tasca i supervisar altres mitjans de comunicació, com ràdios o futures televisions privades. Per això, probablement hauria estat més encertat i més eficient, dotar les estructures existents dels instruments i les competències adequades per dur a terme eficaçment les funcions esmentades.

Quant a la previsió de la Proposició de llei que estableix que abans de l'aprovació del contracte programa, hi ha d'haver l'informe preceptiu de la Comissió Legislativa Permanent d'Economia, el Govern crida l'atenció sobre el fet que no queda clar si aquest informe previ és vinculant o no.

Aquesta circumstància pot fer que s'estableixi un control directe polític del Parlament a través d'aquesta Comissió sobre la gestió de RTVASA des del punt de vista programàtic.

Pel que fa al nomenament del director general, que passa a ser potestat del Consell d'Administració, la Proposició de llei tampoc deixa clar si la proposta governamental prevista és vinculant, orientativa o merament protocol·lària.

Per part seva, l'article 11.2 estableix de manera poc específica que "per a afavorir la neutralitat de la informació i defugir d'influències de caire polític, econòmic i social, el Consell d'administració de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA adopta un model de gestió que ha d'establir les regles necessàries per a garantir la seva independència". El Govern hauria trobat més segur i rigorós que aquest model de gestió indefinit quedés ja reflectit en la Proposició de llei.

La incertesa de la redacció es posa de manifest igualment en l'article 4, relatiu al nomenament de membres del Consell d'Administració d'RTVASA, que estableix que "prèvia compareixença dels candidats davant la Comissió Legislativa Permanent d'Economia, el Consell General nomena els tres membres del Consell d'Administració de Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, amb el vot favorable de tres cinquenes parts dels seus membres.". El Govern es pregunta quin paper hi té la Comissió Legislativa Permanent d'Economia en aquesta reunió prèvia i, entre altres qüestions, si per exemple el seu vistiplau és preceptiu.

L'article 18, relatiu a l'estatus personal dels membres del Consell d'Administració, no fa cap al·lusió a una eventual remuneració, una altra imprevisió que no s'hauria de deixar sense especificar.

I l'article 22, que fa referència al president del Consell d'Administració, com a màxim òrgan de representació del Consell i de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA i de les seves atribucions, s'oblida de fixar entre quines persones és elegit o bé a quin òrgan correspon nomenar-lo.

Per acabar la cita d'alguns exemples de regulació poc precisa, l'article 30, que parla del finançament, no fa cap esment de quina ha de ser la mesura per liquidar l'endeutament actual d'RTVASA.

Quant l'amplitud de la Proposició de llei, i pel que fa a l'objecte social de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, el Govern troba a faltar en l'article 9, alguna referència al desenvolupament de noves tecnologies, a la transició a la TDT i a les seves possibilitats com a serveis complementaris d'ATV, a l'explotació diversificada de més canals o la distribució de continguts per banda ampla, entre altres.

Com s'ha dit, el Govern considera que les potestats atribuïdes per l'article 5 a la Comissió Legislativa Permanent d'Economia permetran que esdevingui, en definitiva, l'òrgan que supervisi els serveis públics audiovisuals, que elabori la carta de principis per a l'actuació d'RTVASA o que disposi de la facultat de vigilància, entre altres, de tal manera que les tasques pròpies del Consell d'Administració sembla que queden molt limitades i reduïdes.

I en contrast amb aquesta reducció de tasques, l'article 20 estableix unes competències del Consell d'Administració similars, segons el parer del Govern, a les que tenia l'antiga ORTA a través de la seva Junta de Govern.

Aquesta Junta de Govern de l'ORTA estava formada per sis persones, nomenades igualment pel Consell General i la majoria de les decisions de la direcció s'hi havien de sotmetre, amb el resultat d'un funcionament lent i poc operatiu. Justament, després de vuit anys d'aquest sistema, aquest òrgan va quedar suprimit per llei per fer possible un funcionament més àgil. Amb el Consell d'Administració tal com queda configurat en aquesta Proposició de llei sembla que s'hagi de produir un retorn al sistema de l'antiga ORTA, i doncs, un pas endarrere.

Després d'examinar i valorar acuradament el contingut de la Proposició de llei d'independència i qualitat de la radiodifusió i la televisió públiques, el Govern en destaca les conclusions següents:

La configuració del Consell d'Administració amb les funcions proposades alentirà i farà més difícil l'acció de la direcció general, tal com passava antigament amb la Junta de Govern de l'ORTA.

D'altra banda, l'eliminació del Consell Andorrà de l'Audiovisual i el trasllat de les seves competències al Consell d'Administració de l'RTVASA es fa sense dotar aquest darrer organisme d'altres competències imprescindibles per a una acció eficient, com són les de supervisar i controlar els mitjans de comunicació privats o la de col·laborar en la concessió de llicències.

Finalment, la Proposició de llei dota la Comissió Legislativa Permanent d'Economia d'un comandament directe sobre RTVASA i de les competències de direcció i control sobre els mitjans públics. Es tracta d'un canvi en relació amb la situació actual sobre el qual el Govern no té res a dir, amb el benentès que les competències no s'han de deslligar del finançament. Per això, el Govern considera que, tal com es fa amb altres òrgans i ens dependents del Consell General, la Proposició de llei hauria d'atribuir-li igualment la competència del finançament.

Ateses totes les consideracions precedents, el Govern manifesta el seu criteri contrari a la Proposició de llei esmentada.

Aquest és el criteri que el Govern sotmet a la consideració del Consell General.

Andorra la Vella, 23 d'abril del 2008

Albert Pintat Santolària
Cap de Govern

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 23 d'abril del 2008, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, en data 10 d'abril, sota el títol **Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, fet a Nova York el 9 de desembre de 1999** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.

2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 19 de maig del 2008, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 23 d'abril del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, fet a Nova York el 9 de desembre de 1999

Tenint en compte que en els darrers anys la comunitat internacional ha pres consciència de l'amenaça que representa per a la seguretat mundial el fenomen del terrorisme internacional, l'Organització de les Nacions Unides i alguns dels seus organismes especialitzats han anat elaborant un seguit de convenis internacionals que tenen com a objectiu la lluita contra manifestacions específiques del terrorisme.

Arran dels atemptats terroristes que es produïren l'11 de setembre del 2001, el Consell de Seguretat de les Nacions Unides va adoptar, el 29 de setembre del 2001, la Resolució 1373 (2001). Aquesta Resolució insta els estats membres a cooperar entre ells i a adoptar els convenis i protocols internacionals relatius al terrorisme.

En aquest sentit, les Nacions Unides van establir una llista en què s'enumeraven 12 convenis internacionals, ampliada recentment a 13 amb la inclusió del Conveni internacional per a la repressió dels actes de terrorisme nuclear, fet a Nova York el 14 de setembre del 2005, entre els quals es troba el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, fet a Nova York el 9 de desembre de 1999.

Lluitar contra el finançament del terrorisme, ja sigui que es tracti d'activitats "legals" (comercials, industrials, o caritatives) o d'activitats "il·legals" (extorsió, tràfic de drogues, proxenetisme, segrest...), constitueix un objectiu prioritari per als serveis implicats en la lluita contra el terrorisme. De fet, és en funció dels seus recursos que els grups terroristes guanyen en capacitat de projecció, i tenen la possibilitat de proveir-se en armament potent, de donar-se a conèixer, de reclutar i d'entrenar els seus membres.

En ratificar aquest Conveni, Andorra se suma a 160 països membres de les Nacions Unides que ja en són part, fa palès el seu compromís en la lluita contra el finançament de qualsevol acció terrorista i evita la possibilitat d'esdevenir un territori d'empara.

El Conveni té per objecte reforçar la cooperació internacional entre els estats mitjançant l'elaboració i adopció de mesures destinades a prevenir el finançament del terrorisme i a reprimir-lo, tot perseguint-ne i castigant-ne els autors. Es tracta del primer conveni antiterrorista que es refereix al secret bancari, que ha de ser aixecat pel que fa a la cooperació judicial i a l'extradició dels autors dels actes previstos per aquest Conveni.

Igualment, el Conveni preveu una sèrie de mesures per tal d'estendre de la manera més amplia possible la competència dels estats part pel que fa a les infraccions terroristes que defineix. En aquest sentit, els estats part tenen l'obligació d'establir la seva competència pel que fa a les infraccions comeses en el seu territori, a bord d'un vaixell que arbora el seu pavelló o d'una aeronau matriculada de conformitat amb la seva legislació i les infraccions comeses per un dels seus nacionals. Endemés, el Conveni ofereix la possibilitat als estats part d'ampliar la seva competència pel que fa a infraccions d'altres tipus, com per exemple les infraccions que tenen com a finalitat, o han tingut com a resultat, la comissió d'una infracció enumerada en l'article 2 del Conveni en el seu territori o contra un dels seus nacionals, o contra una instal·lació pública de l'estat situada fora del seu territori, incloent-hi el seus locals diplomàtics o consulars.

Per complir amb les disposicions del Conveni s'han adoptat les mesures necessàries per a la modificació de la Llei qualificada del Codi Penal 9/2005 del 21 de febrer i del Codi de procediment penal 10/2005 del mateix dia amb la finalitat d'adaptar l'ordenament jurídic andorrà al Conveni. A més, ha estat creada la Comissió permanent de prevenció del blanqueig i el finançament del terrorisme, òrgan tècnic i consultiu del Govern per a la millora de la coordinació del conjunt de l'administració en temes relacionats amb el blanqueig de capitals i la lluita contra el finançament del terrorisme.

No obstant això, d'acord amb el Conveni, el Principat d'Andorra formula la notificació següent:

"De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, el Principat d'Andorra declara que estableix la seva competència, en virtut de la seva legislació interna, pel que fa a les infraccions comeses en les situacions i les condicions que determina l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni esmentat."

El Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme defineix a l'article 2 el concepte d'infracció com el fet per a qualsevol persona de facilitar o reunir fons amb la intenció que s'utilitzin o sabent que s'utilitzaran amb la intenció de cometre un acte que constitueixi una infracció de conformitat amb els convenis enumerats a l'annex, dels quals el Principat d'Andorra n'és part.

Finalment, a nivell del procediment emprat per a la resolució de les controvèrsies que podrien sorgir entre estats part referent a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni, l'article 24 del Conveni preveu la possibilitat de sotmetre la controvèrsia a la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia.

En aquest sentit, el Principat d'Andorra, de conformitat amb l'article 24 del Conveni, formula la reserva següent:

"El Principat d'Andorra no es considera obligat per l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

El Govern del Principat d'Andorra declara que per sotmetre qualsevol controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia, caldrà l'acord en cada cas de les parts implicades."

Tenint en compte les consideracions exposades i que el 10 de novembre del 2001 es va signar a Nova York el Conveni esmentat, s'aprova:

La ratificació del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, fet a Nova York el 9 de desembre de 1999.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra del Conveni.

Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme

Preàmbul

Els estats part d'aquest Conveni;

Tenint en compte els propòsits i els principis de la Carta de les Nacions Unides relatius al manteniment de la pau i la seguretat internacionals, i el desenvolupament de les relacions de bon veïnatge, amistat i cooperació entre els estats;

Profundament preocupats per la intensificació a escala mundial dels actes de terrorisme en totes les seves formes i manifestacions;

Recordant la Declaració del cinquantè aniversari de l'Organització de les Nacions Unides, que consta a la

Resolució 50/6 de l'Assemblea General del 24 d'octubre de 1995;

Recordant també totes les resolucions de l'Assemblea General sobre la matèria, principalment la Resolució 49/60 del 9 de desembre de 1994 i el seu annex que reproduïx la Declaració sobre les mesures per eliminar el terrorisme internacional, en la qual els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides reafirmen solemnement que condemnen categòricament, com a criminals i injustificables, tots els actes, mètodes i pràctiques terroristes, sigui on sigui i sigui qui sigui l'autor, principalment aquells actes que comprometen les relacions d'amistat entre els estats i els pobles i amenacen la integritat territorial i la seguretat dels estats;

Assenyalant que, en la Declaració sobre les mesures per eliminar el terrorisme internacional, l'Assemblea ha animat també els estats perquè examinin urgentment l'abast de les disposicions jurídiques internacionals en vigor relatives a la prevenció, la repressió i l'eliminació del terrorisme en totes les seves formes i manifestacions, amb l'objectiu d'assegurar que hi hagi un marc jurídic general que cobreixi tots els aspectes de la qüestió;

Recordant la lletra f de l'apartat 3 de la Resolució 51/210 de l'Assemblea General, del 17 de desembre de 1996, en què l'Assemblea convida els estats perquè prenguin mesures per prevenir i impedir, pels mitjans interns apropiats, el finançament de terroristes o d'organitzacions terroristes, que tingui lloc de manera directa o indirecta, amb la mediació d'organitzacions que tenen també o pretenen tenir un objectiu caritatiu, cultural o social, o que estan igualment implicades en activitats il·legals com ara el tràfic il·lícit d'armes, el tràfic d'estupefaents i l'extorsió de fons, fins i tot, l'explotació de persones amb la finalitat de finançar activitats terroristes i, en particular, preveure, si cal, l'adopció d'una normativa per prevenir i impedir els moviments de fons sospitosos de ser destinats a finalitats terroristes, sense obstaculitzar en cap cas la llibertat de circulació dels capitals legítims, i intensificar els intercanvis d'informacions sobre els moviments internacionals d'aquests fons;

Recordant també la Resolució 52/165 de l'Assemblea General, del 15 de desembre de 1997, en la qual l'Assemblea convida els estats a considerar, principalment, la implementació de mesures com ara aquelles que s'enumeren a les lletres a a f de l'apartat 3 de la Resolució 51/210 del 17 de desembre de 1996;

Recordant, a més, la Resolució 53/108 de l'Assemblea General, del 8 de desembre de 1998, per la qual l'Assemblea ha decidit que el Comitè especial

creat per la Resolució 51/210 del 17 de desembre de 1996 elaborés un projecte de conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme a fi de completar els instruments internacionals existents que fan referència al terrorisme;

Considerant que el finançament del terrorisme és un tema de màxima preocupació per a tota la comunitat internacional;

Assenyalant que el nombre i la gravetat dels actes de terrorisme internacional depenen dels recursos financers que els terroristes poden obtenir;

Assenyalant igualment que els instruments jurídics multilaterals existents no tracten expressament del finançament del terrorisme;

Convençuts de la necessitat urgent de reforçar la cooperació internacional entre els estats per elaborar i adoptar mesures eficaces destinades a prevenir el finançament del terrorisme i a reprimir-lo, perseguint-ne i castigant-ne els autors;

Han convingut el que segueix:

Article 1

A efectes d'aquest Conveni:

1. S'entén per "fons" els béns de qualsevol naturalesa, materials o immaterials, mobles o immobles, adquirits per un mitjà qualsevol, i els documents o instruments jurídics en qualsevol forma, fins i tot en format electrònic o numèric, que acrediten un dret de propietat o un interès sobre aquests béns, incloent-hi, però no exclusivament, els crèdits bancaris, els xecs de viatge, els xecs bancaris, les ordres de pagament, les accions, els títols, les obligacions, les lletres de canvi i les targetes de crèdit.

2. S'entén per "instal·lació governamental o pública" qualsevol instal·lació o qualsevol mitjà de transport, de caràcter permanent o temporal, que utilitzen o ocupen representants d'un estat, els membres del govern, del parlament o de la magistratura, o els agents o el personal d'un estat o de qualsevol altra autoritat o entitat pública, o els agents o el personal d'una organització intergovernamental, en el marc de les seves funcions oficials.

3. S'entén per "productes" tots els fons obtinguts, directament o indirectament, de la comissió d'una infracció tal com es determina a l'article 2, o obtinguts, directament o indirectament, gràcies a la comissió d'una infracció d'aquest tipus.

Article 2

1. Comet una infracció en el sentit d'aquest Conveni qualsevol persona que, per qualsevol mitjà, directament o indirectament, il·lícitament i deliberadament, facilita o reuneix fons amb la

intenció que s'utilitzin o sabent que s'utilitzaran, totalment o parcialment, amb la intenció de cometre:

a) Un acte que constitueix una infracció de conformitat amb un dels convenis enumerats a l'annex i segons la seva definició.

b) Qualsevol altre acte destinat a ocasionar la mort o danys corporals greus a qualsevol persona civil, o a qualsevol altra persona que no participa directament en les hostilitats en una situació de conflicte armat, quan, per la seva naturalesa o el seu context, aquest acte va destinat a intimidar una població o a obligar un govern o una organització internacional que compleixi o s'abstingui d'acomplir un acte qualsevol.

2. a) En dipositar el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, un estat part que no sigui part d'un conveni enumerat a l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 d'aquest article, pot declarar que, quan se li apliqui aquest conveni, es considerarà que el conveni esmentat no consta en aquest annex. Aquesta declaració deixa de tenir efecte amb l'entrada en vigor del conveni per a l'estat part, que ho ha de notificar al dipositari.

b) Quan un estat part deixa de ser part en un conveni enumerat a l'annex, pot efectuar la declaració prevista en aquest article, en relació amb el conveni esmentat.

3. Per tal que un acte constitueixi una infracció en el sentit de l'apartat 1, no és necessari que els fons hagin estat utilitzats per cometre una infracció enumerada a les lletres a o b de l'apartat 1 d'aquest article.

4. Comet igualment una infracció qualsevol persona que intenta cometre una infracció en el sentit de l'apartat 1 d'aquest article.

5. Comet igualment una infracció qualsevol persona que:

a) Participi com a còmplice en una infracció en el sentit dels apartats 1 o 4 d'aquest article.

b) Organitzi la comissió d'una infracció en el sentit dels apartats 1 o 4 d'aquest article o doni l'ordre a d'altres persones de cometre-la.

c) Contribueixi a la comissió d'una o diverses infraccions previstes als apartats 1 o 4 d'aquest article per part d'un grup de persones que actuen de comú acord. Aquesta ajuda ha d'ésser deliberada i ha de:

i) Estar destinada a facilitar l'activitat criminal del grup o servir-ne els objectius, quan aquesta activitat o aquest objectiu suposen que es cometi una infracció en el sentit de l'apartat 1 d'aquest article.

ii) Ser aportada sabent que el grup té la intenció de cometre una infracció en el sentit de l'apartat 1 d'aquest article.

Article 3

Aquest Conveni no s'aplica quan la infracció es comet a l'interior d'un sol estat, el presumpte autor és un nacional d'aquest estat i es troba en el territori d'aquest estat, i cap altre estat no té cap motiu, en virtut de l'apartat 1 o de l'apartat 2 de l'article 7, d'establir la seva competència, amb el benentès que les disposicions dels articles 12 al 17, segons escaigui, s'apliquen en aquest cas.

Article 4

Cada estat part pren les mesures que puguin ser necessàries per:

- a) Qualificar com a infraccions penals segons el seu dret intern les infraccions previstes a l'article 2.
- b) Castigar aquestes infraccions amb les sancions apropiades que tinguin en compte la seva gravetat.

Article 5

1. Cada estat part, de conformitat amb els principis del seu dret intern, pren les mesures necessàries per tal que es consideri responsable una persona jurídica situada en el seu territori o constituïda sota la seva legislació, quan una persona responsable de la direcció o el control d'aquesta persona jurídica ha comès, en aquesta qualitat, una infracció enumerada a l'article 2. Aquesta responsabilitat pot ser penal, civil o administrativa.

2. Aquesta responsabilitat s'exerceix sense perjudici de la responsabilitat penal de les persones físiques que han comès les infraccions.

3. Cada estat part vetlla en particular perquè les persones jurídiques que es considerin responsables en virtut de l'apartat 1 siguin objecte de sancions penals, civils o administratives eficaces, proporcionals i dissuasives. Aquestes sancions poden ser principalment d'ordre pecuniari.

Article 6

Cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificarse en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs.

Article 7

1. Cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries per establir la seva competència pel que fa a les infraccions previstes a l'article 2 quan:

- a) La infracció ha estat comesa en el seu territori.
- b) La infracció ha estat comesa a bord d'un vaixell que arbora el seu pavelló o d'una aeronau matriculada de conformitat amb la seva legislació en el moment dels fets.
- c) La infracció ha estat comesa per un dels seus nacionals.

2. Cada estat part pot establir igualment la seva competència sobre aquest tipus d'infraccions quan:

- a) La infracció tenia com a finalitat, o ha tingut com a resultat, la comissió d'una infracció enumerada a les lletres a o b de l'apartat 1 de l'article 2 en el seu territori o contra un dels seus nacionals.
- b) La infracció tenia com a finalitat, o ha tingut com a resultat, la comissió d'una infracció enumerada a les lletres a o b de l'apartat 1 de l'article 2 contra una instal·lació pública de l'estat esmentat situada fora del seu territori, incloent-hi els seus locals diplomàtics o consulars.
- c) La infracció tenia com a finalitat, o ha tingut com a resultat, la comissió d'una infracció enumerada a les lletres a o b de l'apartat 1 de l'article 2 destinat a obligar-lo a acomplir un acte qualsevol o a abstenir-se'n.

d) La infracció ha estat comesa per un apàtrida que resideix habitualment en el seu territori.

e) La infracció ha estat comesa a bord d'una aeronau explotada pel govern de l'estat esmentat.

3. En el moment de ratificar, acceptar o aprovar aquest Conveni o en el moment d'adherir-s'hi, cada estat part informa el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides de la competència que ha establert de conformitat amb l'apartat 2. En cas de modificació, l'estat part concernit n'informa immediatament al secretari general.

4. Cada estat part adopta igualment les mesures que puguin ser necessàries per establir la seva competència pel que fa a les infraccions previstes a l'article 2 en els casos en què el presumpte autor de la infracció es trobi en el seu territori i no l'extradeixi cap a un qualsevol dels estats part que hagin establert la seva competència segons l'apartat 1 o l'apartat 2.

5. Quan més d'un estat part es declara competent en relació amb una infracció enumerada a l'article 2, els estats part interessats s'esforcen per coordinar les seves actuacions com convingui, particularment pel

que fa a les condicions per iniciar l'acció legal i les modalitats de cooperació judicial.

6. Sense perjudici de les normes del dret internacional general, aquest Conveni no exclou l'exercici de cap competència penal establerta per un estat part de conformitat amb el seu dret intern.

Article 8

1. Cada estat part adopta, de conformitat amb els principis del seu dret intern, les mesures necessàries per identificar, detectar, congelar o embargar qualsevol fons que s'utilitzi, o es destini a ser utilitzat, per cometre les infraccions previstes a l'article 2, com també el producte d'aquestes infraccions, amb la finalitat d'una confiscació eventual.

2. Cada estat part adopta, de conformitat amb els principis del seu dret intern, les mesures necessàries per confiscar els fons utilitzats, o destinats a ésser utilitzats, per cometre les infraccions previstes a l'article 2, com també el producte d'aquestes infraccions.

3. Cada estat part interessat pot considerar la conclusió d'acords que prevegi compartir amb d'altres estats part, sistemàticament o cas per cas, els fons que provinguin de les confiscacions a què fa referència aquest article.

4. Cada estat part considera la creació de mecanismes amb l'objectiu de destinar aquelles sumes que provinguin de les confiscacions a què fa referència aquest article a indemnitzar les víctimes de les infraccions previstes a les lletres a o b de l'apartat 1 de l'article 2 o la seva família.

5. L'aplicació de les disposicions d'aquest article s'efectua sense perjudici dels drets de tercers de bona fe.

Article 9

1. Quan se l'informi que l'autor o el presumpte autor d'una infracció enumerada a l'article 2 pot trobar-se en el seu territori, l'estat part concernit pren les mesures que puguin ser necessàries de conformitat amb la seva legislació interna per investigar els fets que se li han fet saber.

2. Si considera que les circumstàncies ho justifiquen, l'estat part en el territori del qual es troba l'autor o el presumpte autor de la infracció pren les mesures apropiades en virtut de la seva legislació interna per assegurar la presència d'aquesta persona amb l'objectiu d'exercir l'acció penal o d'extradir-la.

3. Qualsevol persona envers la qual es prenen les mesures establertes a l'apartat 2 d'aquest article té el dret de:

a) Comunicar-se sense retard amb el representant qualificat més pròxim de l'estat del qual té la nacionalitat o que estigui habilitat altrament per protegir els seus drets o, si es tracta d'una persona apàtrida, de l'estat en el territori del qual resideixi habitualment.

b) Rebre la visita d'un representant d'aquest estat.

c) Ser informada dels drets conferits per les lletres a i b d'aquest apartat.

4. Els drets enunciats a l'apartat 3 d'aquest article s'exerceixen en el marc de les lleis i els reglaments de l'estat en el territori del qual es troba l'autor o el presumpte autor de la infracció, tot i que s'entén que aquestes lleis i aquests reglaments han de permetre poder realitzar plenament els objectius per als quals s'atorguen els drets enunciats a l'apartat 3 d'aquest article.

5. Les disposicions dels apartats 3 i 4 d'aquest article són sense perjudici del dret de qualsevol estat part que hagi establert la seva competència de conformitat amb la lletra b de l'apartat 1 o amb la lletra b de l'apartat 2 de l'article 7 de convidar el Comitè Internacional de la Creu Roja a comunicar-se amb el presumpte autor de la infracció i a visitar-lo.

6. Quan un estat part deté una persona de conformitat amb les disposicions d'aquest article, avisa immediatament d'aquesta detenció, i també de les circumstàncies que la justifiquen, directament o a través del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, els estats part que hagin establert la seva competència de conformitat amb els apartats 1 o 2 de l'article 7 i, si ho considera oportú, qualsevol altre estat part que hi estigui interessat. L'estat que procedeix a dur a terme la investigació establerta a l'apartat 1 d'aquest article en comunica ràpidament les conclusions als estats part esmentats i els indica si té la intenció d'exercir la seva competència.

Article 10

1. En els casos en què siguin d'aplicació les disposicions de l'article 7, l'estat part en el territori del qual es troba el presumpte autor de la infracció està obligat, si no l'extradeix, a sotmetre l'afer, sense retard excessiu i sense cap excepció, independentment que s'hagi comès o no la infracció en el seu territori, a les seves autoritats competents perquè exerceixin l'acció penal seguint un procediment conforme a la legislació d'aquest estat. Aquestes autoritats prenen la seva decisió en les mateixes condicions que per a qualsevol altra infracció de caràcter greu segons les lleis d'aquest estat.

2. Cada cop que, en virtut de la seva legislació interna, un estat part només estigui autoritzat a

extradir o a traslladar un dels seus nacionals amb la condició que li retornin l'interessat per complir la pena que li hagi estat imposada en acabar-se el procés o el procediment pels quals s'havia demanat l'extradició o el trasllat, i que aquest estat i l'estat que sol·licita l'extradició accepten aquesta fórmula i les altres condicions que puguin considerar adients, l'extradició o el trasllat condicional serà suficient per dispensar l'estat part requerit de l'obligació establerta a l'apartat 1 d'aquest article.

Article 11

1. Les infraccions previstes a l'article 2 són considerades de ple dret com a cas d'extradició en qualsevol conveni d'extradició signat entre estats part abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni. Els estats part es comprometen a considerar aquestes infraccions com a cas d'extradició en tot conveni d'extradició que puguin signar posteriorment entre ells.

2. Quan un estat part que subordina l'extradició a l'existència d'un conveni es troba davant una demanda d'extradició presentada per un altre estat part amb el qual no està vinculat per un conveni d'extradició, l'estat part requerit té la facultat de considerar que aquest conveni constitueix la base jurídica de l'extradició pel que fa a les infraccions previstes a l'article 2. L'extradició està sotmesa a les altres condicions establertes per la legislació de l'estat requerit.

3. Els estats part que no subordinen l'extradició a l'existència d'un conveni, reconeixen les infraccions previstes a l'article 2 com a cas d'extradició entre ells en les condicions establertes per la legislació de l'estat requerit.

4. Les infraccions previstes a l'article 2 es consideren, si escau, als efectes d'extradició entre estats part, que han estat comeses tant en el lloc on s'han perpetrat com en el territori dels estats que han establert la seva competència de conformitat amb els apartats 1 i 2 de l'article 7.

5. Les disposicions de tots els convenis o acords d'extradició signats entre estats part relatives a les infraccions previstes a l'article 2, es consideren modificades entre els estats part en el cas que siguin incompatibles amb aquest Conveni.

Article 12

1. Els estats part es concedeixen la cooperació judicial més àmplia possible per a qualsevol investigació o procediment penal o procediment d'extradició relatiu a les infraccions previstes a l'article 2, fins i tot per obtenir elements de prova en el seu poder que siguin necessaris a efectes del procediment.

2. Els estats part no poden invocar el secret bancari per denegar una demanda de cooperació judicial.

3. La part requeridora no comunica ni utilitza les informacions o els elements de prova facilitats per la part requerida per a altres investigacions, accions penals o procediments judicials que no siguin aquells a què fa referència la demanda sense el consentiment previ de la part requerida.

4. Cada estat part pot preveure l'establiment de mecanismes a fi de compartir amb d'altres estats part les informacions o els elements de prova necessaris per establir les responsabilitats penals, civils o administratives, com estableix l'article 5.

5. Els estats part compleixen amb les obligacions que els incumbeixen en virtut dels apartats 1 i 2, de conformitat amb qualsevol conveni o acord de cooperació judicial o d'intercanvi d'informació que pugui existir entre ells. En absència d'un conveni o d'un acord d'aquest tipus, els estats part s'atorguen aquesta cooperació de conformitat amb la seva legislació interna.

Article 13

Cap de les infraccions previstes a l'article 2 no pot considerar-se, a efectes de l'extradició o de la cooperació judicial, com una infracció fiscal. En conseqüència, els estats part no poden invocar únicament el caràcter fiscal de la infracció per rebutjar una demanda de cooperació judicial o d'extradició.

Article 14

Per a les necessitats de l'extradició o de la cooperació judicial entre estats part, cap de les infraccions previstes a l'article 2 no es considera com una infracció política, una infracció connexa a una infracció política o una infracció inspirada per mòbils polítics. En conseqüència, una demanda d'extradició o de cooperació judicial fonamentada en una infracció d'aquest tipus no pot rebutjar-se per l'única raó que concerneix una infracció política, una infracció connexa a una infracció política o una infracció inspirada per mòbils polítics.

Article 15

Cap disposició d'aquest Conveni no ha d'interpretar-se que implica una obligació d'extradició o de cooperació judicial si l'estat part requerit té raons serioses per creure que la demanda d'extradició per les infraccions previstes a l'article 2 o la demanda de cooperació referent a aquestes infraccions s'ha presentat amb la finalitat de perseguir o castigar una persona per consideracions de raça, religió, nacionalitat, origen ètnic o opinions polítiques, o que el fet de donar curs a aquesta demanda

perjudicaria la situació d'aquesta persona per qualsevol d'aquestes raons.

Article 16

1. Qualsevol persona detinguda o que compleixi una pena en el territori d'un estat part de qui es requereix la presència en un altre estat part per tal d'identificar o declarar o aportar la seva ajuda per establir els fets en el marc de la investigació o de procediments relatius a les infraccions previstes a l'article 2 pot ser objecte de trasllat si es compleixen les condicions següents:

- a) L'esmentada persona hi consent lliurement i amb ple coneixement de causa.
- b) Les autoritats competents d'ambdós estats concernits hi consenten, sota reserva de les condicions que puguin considerar apropiades.

2. Als efectes d'aquest article:

- a) L'estat cap al qual s'efectua el trasllat té el poder i l'obligació de mantenir l'interessat detingut, llevat que l'estat des del qual s'ha traslladat la persona ho demani o ho autoritzi altrament.
- b) L'estat cap al qual s'efectua el trasllat ha de complir sense demora l'obligació de retornar l'interessat a la custòdia de l'estat des del qual s'ha efectuat el trasllat, de conformitat amb el que s'hagi acordat prèviament o que les autoritats competents d'ambdós estats hagin decidit altrament.
- c) L'estat cap al qual s'efectua el trasllat no pot exigir de l'estat des del qual s'ha efectuat el trasllat que iniciï un procediment d'extradició referent a l'interessat.
- d) El període que l'interessat hagi passat detingut a l'estat cap al qual ha estat traslladat es té en compte a efectes de descomptar-lo de la pena que ha de complir en l'estat des del qual ha estat traslladat.

3. Llevat que l'estat part des del qual s'ha de traslladar una persona en virtut d'aquest article no doni el seu acord, no es podrà perseguir, detenir o sotmetre la persona esmentada, independentment de la seva nacionalitat, a d'altres restriccions a la seva llibertat de moviment en el territori de l'estat al qual ha estat traslladada a causa d'actes o de condemnes anteriors al moment de la sortida del territori de l'estat des del qual ha estat traslladada.

Article 17

A qualsevol persona que es trobi detinguda o contra la qual s'hagi pres qualsevol altra mesura o se li hagi iniciat un procediment en virtut d'aquest Conveni se li ha de garantir un tractament just i, especialment, ha de gaudir de tot els drets i garanties establerts per la legislació de l'estat en el territori del qual es troba

i de les disposicions aplicables del dret internacional, incloent-hi les relatives als drets humans.

Article 18

1. Els estats part col·laboren en la prevenció de les infraccions previstes a l'article 2 prenent totes les mesures possibles, principalment adaptant si escau la seva legislació interna, a fi de prevenir i d'oposar-se a que es preparin en els seus territoris respectius infraccions que s'hagin de cometre a l'interior o a l'exterior d'aquests, principalment:

a) Mesures que prohibeixin en el seu territori les activitats il·legals de persones i organitzacions que, amb coneixement de causa, animin, fomentin, organitzin o cometin les infraccions previstes a l'article 2.

b) Mesures que obliguin les entitats financeres i a altres professions que intervenen en operacions financeres a utilitzar els mitjans disponibles més eficaços per identificar els seus clients habituals o ocasionals, com també els clients en interès dels quals s'obre un compte, a prestar una atenció particular a les operacions que no són habituals o que són sospitoses i de comunicar les operacions que presumptament resulten d'activitats delictives. A aquest efecte, els estats part han de preveure:

i) Adoptar normatives que prohibeixin l'obertura de comptes al titular o el beneficiari dels quals no s'identifiqui o no sigui identificable i mesures per garantir que aquestes entitats verifiquin la identitat dels veritables autors d'aquestes operacions.

ii) Pel que fa a la identificació de les persones jurídiques, exigir que les entitats financeres prenguin, si cal, mesures per verificar l'existència i l'estructura jurídica del client obtenint d'un registre públic o del client, o d'ambdós, una prova de la constitució de la societat que inclogui principalment informacions relatives al nom del client, la seva forma jurídica, l'adreça, els directius i les disposicions que regulen el poder de comprometre la persona jurídica.

iii) Adoptar normatives que imposin a les entitats financeres l'obligació de comunicar amb promptitud a les autoritats competents totes les operacions complexes, no habituals, importants, i tots els tipus no habituals de transaccions, quan aquestes operacions no tinguin un motiu econòmic o lícit aparent, sense témer que es comprometi la seva responsabilitat penal o civil per violació de les normes de confidencialitat, si informen de bona fe de les seves sospites.

iv) Exigir a les entitats financeres que conservin, durant almenys cinc anys, tots els comprovants necessaris relatius a les operacions tant internes com internacionals.

2. Els estats part cooperen igualment per prevenir les infraccions previstes a l'article 2 preveient:

a) Mesures per supervisar tots els organismes de transferència monetària, incloent-hi, per exemple, el requisit d'autorització per aquests organismes.

b) Mesures realistes que permetin detectar o vigilar el transport físic transfronterer d'efectiu i d'efectes al portador negociables sota reserva que estiguin subjectes a garanties estrictes destinades a assegurar que la informació s'utilitza en el moment oportú i sense que obstaculitzin en cap cas la llibertat de circulació dels capitals.

3. Els estats part cooperen a més per prevenir les infraccions previstes a l'article 2 amb l'intercanvi d'informacions exactes i verificades de conformitat amb les disposicions de la seva legislació interna i la coordinació de mesures administratives i altres que es prenguin, si escau, a fi de prevenir que es cometin les infraccions previstes a l'article 2 i, principalment:

a) Establint i mantenint canals de comunicació entre els seus organismes i serveis competents a fi de facilitar l'intercanvi segur i ràpid d'informacions sobre tots els aspectes de les infraccions previstes a l'article 2.

b) Cooperant entre ells per dur a terme les investigacions relatives a les infraccions previstes a l'article 2 que fan referència a:

i) La identitat, les dades i les activitats de les persones de qui és raonable sospitar que han participat en la comissió d'aquestes infraccions.

ii) Els moviments de fons en relació amb la comissió d'aquestes infraccions.

4. Els estats part poden intercanviar informacions a través de l'Organització Internacional de Policia Criminal (Interpol).

Article 19

L'estat part on s'ha iniciat una acció penal contra el presumpte autor de la infracció en comunica el resultat definitiu, en les condicions establertes per la seva legislació interna o pels procediments aplicables, al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, el qual n'informa els altres estats part.

Article 20

Els estats part compleixen les obligacions que resulten d'aquest Conveni respectant els principis de la igualtat sobirana i de la integritat territorial dels estats, i també el de la no-ingerència en els afers interns dels altres estats.

Article 21

Cap disposició d'aquest Conveni no té incidència en els altres drets, obligacions i responsabilitats dels estats i dels particulars en virtut del dret internacional, particularment els objectius de la Carta de les Nacions Unides, el dret internacional humanitari i els altres convenis pertinents.

Article 22

Cap disposició d'aquest Conveni no habilita un estat part a exercir en el territori d'un altre estat part una competència o unes funcions que estiguin reservades exclusivament a les autoritats d'aquest altre estat part pel seu dret intern.

Article 23

1. L'annex pot modificar-se afegint-hi els convenis pertinents que reuneixin les condicions següents:

a) Estar oberts a la participació de tots els estats.

b) Haver entrat en vigor.

c) Haver estat objecte de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió d'almenys 22 estats part d'aquest Conveni.

2. Després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni, qualsevol estat part pot proposar una esmena d'aquest tipus. Qualsevol proposta d'esmena es comunica per escrit al dipositari, el qual avisa tots els estats part de les propostes que reuneixen les condicions enunciades a l'apartat 1 i sol·licita la seva opinió respecte de l'adopció de l'esmena proposada.

3. L'esmena proposada es considera adoptada llevat que almenys un terç dels estats part no hi facin cap objecció per escrit dins el termini dels 180 dies següents a la seva comunicació.

4. Un cop s'hagi adoptat, l'esmena entra en vigor per a tots els estats part que hagin dipositat un instrument de ratificació, acceptació o aprovació 30 dies després del dipòsit del vint-i-dosè d'aquests instruments. Per a cadascun dels estats part que ratifiquin, acceptin o aprovin l'esmena després que es dipositi el vint-i-dosè instrument, l'esmena entra en vigor el trentè dia següent al dipòsit per l'esmentat estat part del seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació.

Article 24

1. Qualsevol controvèrsia entre els estats part referent a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni que no es pugui resoldre per la via de la negociació en un termini raonable se sotmet a l'arbitratge, a la demanda d'un d'aquests estats. Si, dins els sis mesos següents a la data de la demanda d'arbitratge, les parts no aconsegueixen posar-se d'acord sobre l'organització de l'arbitratge, qualsevol

de les parts pot sotmetre la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia, dipositant una demanda de conformitat amb l'Estatut de la Cort.

2. Qualsevol estat pot declarar, en el moment en que signa, ratifica, accepta o aprova aquest Conveni o s'hi adhereix, que no es considera vinculat per les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article. Els altres estats part no estan vinculats per les disposicions esmentades respecte de qualsevol estat part que hagi formulat una reserva d'aquest tipus.

3. Qualsevol estat que hagi formulat una reserva de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 d'aquest article pot retirar-la en qualsevol moment notificant-ho al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 25

1. Aquest Conveni està obert a la signatura de tots els estats, del 10 de gener del 2000 al 31 de desembre del 2001, a la seu de l'Organització de les Nacions Unides, a Nova York.

2. Aquest Conveni se sotmet a la ratificació, l'acceptació o l'aprovació. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació es dipositen prop del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

3. Aquest Conveni està obert a l'adhesió de qualsevol estat. Els instruments d'adhesió es dipositen prop del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 26

1. Aquest Conveni entrarà en vigor el trentè dia següent a la data en què es dipositi prop del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides el vint-i-dosè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

2. Per a cadascun dels estats que ratifiquin, acceptin o aprovin el Conveni o s'hi adhereixin després que es dipositi el vint-i-dosè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, el Conveni entrarà en vigor el trentè dia després que aquest estat dipositi el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Article 27

1. Qualsevol estat part pot denunciar aquest Conveni notificant-ho per escrit al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

2. La denúncia tindrà efecte un any després de la data en què el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides n'hagi rebut la notificació.

Article 28

L'original d'aquest Conveni, del qual els textos en anglès, àrab, xinès, espanyol, francès i rus són igualment fefaents, es diposita prop del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, que en trameta una còpia certificada conforme a tots els estats.

EN TESTIMONI DE LA QUAL COSA, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte pels seus governs respectius, signen aquest Conveni, que ha estat obert a la signatura a Nova York, el 10 de gener del 2000.

Annex

1. Conveni per a la repressió de l'apoderament il·lícit d'aeronaus (l'Haia, 16 de desembre de 1970).

2. Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de l'aviació civil (Montreal, 23 de setembre de 1971).

3. Conveni sobre la prevenció i el càstig de delictes contra persones objecte de protecció internacional, inclosos els agents diplomàtics, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 14 de desembre de 1973.

4. Conveni internacional contra la presa d'ostatges, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 17 de desembre de 1979.

5. Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears (Viena, 26 d'octubre de 1979).

6. Protocol per a la repressió d'actes il·lícits de violència en els aeroports que presten servei a l'aviació civil internacional, complementari del Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de l'aviació civil (Montreal, 24 de febrer de 1988).

7. Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima (Roma, 10 de març de 1988).

8. Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental (Roma, 10 de març de 1988).

9. Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997.

Situació del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, fet a Nova York el 9 de desembre de 1999

Entrada en vigor: 10 d'abril del 2002, de conformitat amb l'article 26.

Situació el 7 de febrer del 2008: signataris: 132, parts: 160

Participants	Signatura	Ratificació, adhesió (a), successió (d)
Afganistan		24 de setembre del 2003 a
Albània	18 de desembre del 2001	10 d'abril del 2002
Algèria	18 de gener del 2000	8 de novembre del 2001
Alemanya	20 de juliol del 2000	17 de juny del 2004
Andorra	11 de novembre del 2001	
Antiga República Iugoslava de Macedònia	31 de gener del 2000	30 d'agost del 2004
Antigua i Barbuda		11 de març del 2002 a
Àrabia Saudita	29 de novembre del 2001	23 d'agost del 2007
Argentina	28 de març del 2001	22 d'agost del 2005
Armènia	15 de novembre del 2001	16 de març del 2004
Austràlia	15 d'octubre del 2001	26 de setembre del 2002
Àustria	24 de setembre del 2001	15 d'abril del 2002
Azerbaitjan	4 d'octubre del 2001	26 d'octubre del 2001
Bahames	2 d'octubre del 2001	1 de novembre del 2005
Bahrain	14 de novembre del 2001	21 de setembre del 2004
Bangladesh		26 d'agost del 2005 a
Barbados	13 de novembre del 2001	18 de setembre del 2002
Bèlgica	27 de setembre del 2001	17 de maig del 2004
Belize	14 de novembre del 2001	1 de desembre del 2003
Benín	16 de novembre del 2001	30 d'agost del 2004
Bhutan	14 de novembre del 2001	22 de març del 2004
Bielorússia	12 de novembre del 2001	6 d'octubre del 2004
Bolívia	10 de novembre del 2001	7 de gener del 2002
Bòsnia i Hercegovina	11 de novembre del 2001	10 de juny del 2003
Botswana	8 de setembre del 2000	8 de setembre del 2000
Brasil	10 de novembre del 2001	16 de setembre del 2005
Brunei		4 de desembre del 2002 a
Bulgària	19 de març del 2001	15 d'abril del 2002
Burkina Faso		1 d'octubre del 2003 a
Burundi	13 de novembre del 2001	
Cambotja	11 de novembre del 2001	12 de desembre del 2005
Camerun		6 de febrer del 2006 a
Canadà	10 de febrer del 2000	19 de febrer del 2002
Cap Verd	13 de novembre del 2001	10 de maig del 2002
Colòmbia	30 d'octubre del 2001	14 de setembre del 2004
Comores	14 de gener del 2000	25 de setembre del 2003
Congo	14 de novembre del 2001	24 d'abril del 2007
Costa d'Ivori		13 de març del 2002 a
Costa Rica	14 de juny del 2000	24 de gener del 2003
Croàcia	11 de novembre del 2001	1 de desembre del 2003
Cuba	19 d'octubre del 2001	15 de novembre del 2001
Dinamarca ²	25 de setembre del 2001	27 d'agost del 2002
Djibuti	15 de novembre del 2001	13 de març del 2006
Dominica		24 de setembre del 2004 a
Egipte	6 de setembre del 2000	1 de març del 2005
El Salvador		15 de maig del 2003 a
Emirats Àrabs Units		23 de setembre del 2005 a
Equador	6 de setembre del 2000	9 de desembre del 2003

Eslovàquia	26 de gener del 2001	13 de setembre del 2002
Eslovènia	10 de novembre del 2001	23 de setembre del 2004
Espanya	8 de gener del 2001	9 d'abril del 2002
Estats Units d'Amèrica	10 de gener del 2000	26 de juny del 2002
Estònia	6 de setembre del 2000	22 de maig del 2002
Filipines	16 de novembre del 2001	7 de gener del 2004
Finlàndia	10 de gener del 2000	28 de juny del 2002 A
França	10 de gener del 2000	7 de gener del 2002
Gabon	8 de setembre del 2000	10 de març del 2005
Geòrgia	23 de juny del 2000	27 de setembre del 2002
Ghana	12 de novembre del 2001	6 de setembre del 2002
Grècia	8 de març del 2000	16 d'abril del 2004
Grenada		13 de desembre del 2001 a
Guatemala	23 d'octubre del 2001	12 de febrer del 2002
Guinea	16 de novembre del 2001	14 de juliol del 2003
Guinea Bissau	14 de novembre del 2001	
Guinea Equatorial		7 de febrer del 2003 a
Guiana		12 de setembre del 2007 a
Hondures	11 de novembre del 2001	25 de març del 2003
Hongria	30 de novembre del 2001	14 d'octubre del 2002
Illes Cook	24 de desembre del 2001	4 de març del 2004
Illes Marshall		27 de gener del 2003 a
Índia	8 de setembre del 2000	22 d'abril del 2003
Indonèsia	24 de setembre del 2001	29 de juny del 2006
Irlanda	15 d'octubre del 2001	30 de juny del 2005
Islàndia	1 d'octubre del 2001	15 d'abril del 2002
Israel	11 de juliol del 2000	10 de febrer del 2003
Itàlia	13 de gener del 2000	27 de març del 2003
Jamaica	10 de novembre del 2001	16 de setembre del 2005
Japó	30 d'octubre del 2001	11 de juny del 2002 A
Jordània	24 de setembre del 2001	28 d'agost del 2003
Kazakhstan		24 de febrer del 2003 a
Kenya	4 de desembre del 2001	27 de juny del 2003
Kirguizistan		2 d'octubre del 2003 a
Kiribati		15 de setembre del 2005 a
Lesotho	6 de setembre del 2000	12 de novembre del 2001
Letònia	18 de desembre del 2001	14 de novembre del 2002
Libèria		5 de març del 2003 a
Líbia	13 de novembre del 2001	9 de juliol del 2002
Liechtenstein	2 d'octubre del 2001	9 de juliol del 2003
Lituània		20 de febrer del 2003 a
Luxemburg	20 de setembre del 2001	5 de novembre del 2003
Madagascar	1 d'octubre del 2001	24 de setembre del 2003
Malàisia		29 de maig 2007 a
Malawi		11 d'agost del 2003 a
Maldives		20 d'abril del 2004 a
Mali	11 de novembre del 2001	28 de març del 2002
Malta	10 de gener del 2000	11 de novembre del 2001
Marroc	12 d'octubre del 2001	19 de setembre del 2002
Maurici	11 de novembre del 2001	14 de desembre del 2004
Mauritània		30 d'abril del 2003 a
Mèxic	7 de setembre del 2000	20 de gener del 2003
Micronèsia	12 de novembre del 2001	23 de setembre del 2002
Moçambic	11 de novembre del 2001	14 de gener del 2003
Moldàvia	16 de novembre del 2001	10 d'octubre del 2002
Mònaco	10 de novembre del 2001	10 de novembre del 2001
Mongòlia	12 de novembre del 2001	25 de febrer del 2004
Montenegro		23 d'octubre del 2006 d
Myanmar	12 de novembre del 2001	16 d'agost del 2006
Namíbia	10 de novembre del 2001	
Nauru	12 de novembre del 2001	24 de maig del 2005
Nicaragua	17 d'octubre del 2001	14 de novembre del 2002
Níger		30 de setembre del 2004 a
Nigèria	1 de juny del 2000	16 de juny del 2003
Noruega	1 d'octubre del 2001	15 de juliol del 2002
Nova Zelanda ³	7 de setembre del 2000	4 de novembre del 2002
Països Baixos ⁴	10 de gener del 2000	7 de febrer del 2002 A
Palau		14 de novembre del 2001 a

Panamà	12 de novembre del 2001	3 de juliol del 2002
Papua Nova Guinea		30 de setembre del 2003 a
Paraguai	12 d'octubre del 2001	30 de novembre del 2004
Perú	14 de setembre del 2000	10 de novembre del 2001
Polònia	4 d'octubre del 2001	26 de setembre del 2003
Portugal	16 de febrer del 2000	18 d'octubre del 2002
Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord	10 de gener del 2000	7 de març del 2001
República Centrafricana	19 de desembre del 2001	
República de Corea	9 d'octubre del 2001	17 de febrer del 2004
República Democràtica del Congo	11 de novembre del 2001	28 d'octubre del 2005
República Dominicana	15 de novembre del 2001	
República Popular Democràtica de Corea	12 de novembre del 2001	
República Txeca	6 de setembre del 2000	27 de desembre del 2005
Romania	26 de setembre del 2000	9 de gener del 2003
Rússia	3 d'abril del 2000	27 de novembre del 2002
Rwanda	4 de desembre del 2001	13 de maig del 2002
Saint Kitts i Nevis	12 de novembre del 2001	16 de novembre del 2001
Saint Vincent i les Grenadines	3 de desembre del 2001	28 de març del 2002
Samoa	13 de novembre del 2001	27 de setembre del 2002
San Marino	26 de setembre del 2000	12 de març del 2002
Sao Tomé i Príncipe		12 d'abril del 2006 a
Senegal		24 de setembre del 2004 a
Sèrbia	12 de novembre del 2001	10 d'octubre del 2002
Seychelles	15 de novembre del 2001	30 de març del 2004
Sierra Leone	27 de novembre del 2001	26 de setembre del 2003
Singapur	18 de desembre del 2001	30 de desembre del 2002
Síria		24 d'abril del 2005 a
Somàlia	19 de desembre del 2001	
Sri Lanka	10 de gener del 2000	8 de setembre del 2000
Sud-àfrica	10 de novembre del 2001	1 de maig del 2003
Sudan	29 de febrer del 2000	5 de maig del 2003
Suècia	15 d'octubre del 2001	6 de juny del 2002
Suïssa	13 de juny del 2001	23 de setembre del 2003
Swazilàndia		4 d'abril del 2003 a
Tadjikistan	6 de novembre del 2001	16 de juliol del 2004
Tailàndia	18 de desembre del 2001	29 de setembre del 2004
Tanzània		22 de gener del 2003 a
Togo	15 de novembre del 2001	10 de març del 2003
Tonga		9 de desembre del 2002 a
Tunísia	2 de novembre del 2001	10 de juny del 2003
Turkmenistan		7 de gener del 2005 a
Turquia	27 de setembre del 2001	28 de juny del 2002
Ucraïna	8 de juny del 2000	6 de desembre del 2002
Uganda	13 de novembre del 2001	5 de novembre del 2003
Uruguai	25 d'octubre del 2001	8 de gener del 2004
Uzbekistan	13 de desembre del 2000	9 de juliol del 2001
Vanuatu		31 d'octubre del 2005 a
Veneçuela	16 de novembre del 2001	23 de setembre del 2003
Vietnam		25 de setembre del 2002 a
Xile	2 de maig del 2001	10 de novembre del 2001
Xina ¹	13 de novembre del 2001	19 d'abril del 2006
Xipre	1 de març del 2001	30 de novembre del 2001

Declaracions i reserves

(Si no hi ha cap indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió)

Algèria

Reserva:

“El Govern de la República Algeriana Democràtica i Popular no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

El Govern de la República Algeriana Democràtica i Popular declara que, per sotmetre qualsevol controvèrsia a l'arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia, caldrà l'acord en cada cas de les parts implicades.”

Antiga República Iugoslava de Macedònia

Declaració:

Els convenis següents han de ser considerats com si no figuressin a l'annex:

Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, fet a Roma el 10 de març de 1988;

Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, fet a Roma el 10 de març de 1988.

Aràbia Saudita

Reserva i declaració:

El Regne de l'Aràbia Saudita ha decidit d'establir la seva competència en els delictes a què fa referència l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni. El Regne de l'Aràbia Saudita no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni relatives a la submissió de qualsevol controvèrsia sobre la interpretació o l'aplicació del Conveni a l'arbitratge o, en absència de resolució per aquesta via, a la Cort Internacional de Justícia.

Argentina

Declaració:

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 24, la República Argentina declara que no es considera vinculada per l'obligació imposada a l'apartat 1 del mateix article i, per consegüent, no accepta el recurs obligatori a l'arbitratge o a la competència de la Cort Internacional de Justícia.

Bahames

Declaració:

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, el Govern de les Bahames declara que no és part dels convenis enumerats als punts 5 a 9 de l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni i que considera que aquests convenis no figuren en l'annex esmentat. Aquests convenis són els següents:

Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980.

Protocol per a la repressió dels actes il·lítics de violència en els aeroports que presten servei a l'aviació civil internacional, complementari al Conveni per a la repressió d'actes il·lítics contra la seguretat de l'aviació civil, signat a Montreal el 24 de febrer de 1988.

Conveni per a la repressió d'actes il·lítics contra la seguretat de la navegació marítima, signat a Roma el 10 de març de 1988.

Protocol per a la repressió d'actes il·lítics contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, signat a Roma el 10 de març de 1988.

Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997.

Bahrain

Reserva:

El Regne de Bahrain no es considera obligat per l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni.

Declaració:

Els convenis següents, dels quals Bahrain encara no és part, han de ser considerats com si no figuressin a l'annex establert a la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2:

1. Conveni sobre la prevenció i el càstig de delictes contra persones objecte de protecció internacional, inclosos els agents diplomàtics, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 14 de desembre de 1973;
2. Conveni internacional contra la presa d'ostatges, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 17 de desembre de 1979;
3. Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, signat a Viena el 3 de març de 1980;
4. Conveni per a la repressió d'actes il·lítics contra la seguretat de la navegació marítima, fet a Roma el 10 de març de 1988;
5. Protocol per a la repressió d'actes il·lítics contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la

plataforma continental, fet a Roma el 10 de març de 1988;

6. Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997.

Bangladesh

Reserva:

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni, el Govern de la República Popular de Bangladesh no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni.

Interpretació:

El Govern de la República Popular de Bangladesh creu entendre que la seva adhesió al Conveni no es considera contrària a les obligacions internacionals que ha subscrit en virtut de la seva Constitució nacional.

c) Protocol per a la repressió d'actes il·lítics contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, fet a Roma el 10 de març de 1988.

Bèlgica⁵

Declaració:

"1. Pel que fa a la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni, el Govern belga declara el següent:

Els convenis següents han de ser considerats com si no figuressin a l'annex:

Conveni sobre la prevenció i el càstig de delictes contra persones objecte de protecció internacional, inclosos els agents diplomàtics, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 14 de desembre de 1973;

Conveni per a la repressió d'actes il·lítics contra la seguretat de la navegació marítima, adoptat a Roma el 10 de març de 1988;

Protocol per a la repressió d'actes il·lítics contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, adoptat a Roma el 10 de març de 1988;

Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997.

2. El Govern belga interpreta els apartats 1 i 3 de l'article 2 de la manera següent: comet una infracció, en el sentit del Conveni, qualsevol persona que facilita o reuneix fons amb la intenció que s'utilitzin o sabent que s'utilitzaran totalment o parcialment

per a la planificació, la preparació o la comissió d'una infracció establerta a les lletres a i b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni. No és necessari demostrar que els fons proporcionats o reunits hagin servit precisament per a un acte determinat de terrorisme, per poc que hagin contribuït a l'activitat criminal de les persones que tenien com a objectiu cometre els actes descrits a les lletres esmentades a i b."

Reserva:

"Pel que fa a l'article 14 del Conveni, el Govern belga formula la reserva següent:

1. En circumstàncies excepcionals, Bèlgica es reserva el dret de denegar l'extradició o la cooperació judicial per a qualsevol infracció establerta a l'article 2 que consideri una infracció política, una infracció connexa a una infracció política o una infracció inspirada per mòbils polítics.
2. En cas d'aplicació de l'apartat 1, Bèlgica recorda que està obligada pel principi general de dret, *aut dedere, aut judicare*, tenint en compte les regles de competència de les seves jurisdiccions."

Brasil

Declaracions interpretatives formulades per la República Federal del Brasil en el moment de la signatura del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme:

1. Pel que fa a l'article 2 del Conveni esmentat, tres dels instruments jurídics enumerats a l'annex del Conveni no han entrat en vigor a Brasil, és a dir, el Conveni per a la repressió d'actes il·lítics contra la seguretat de la navegació marítima, el Protocol per a la repressió d'actes il·lítics contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental i el Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.
2. Pel que fa a l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni esmentat, Brasil no es considera obligat per l'establert a l'apartat 1 d'aquest article, ja que no ha acceptat la disposició de competència obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.

Colòmbia

Declaració:

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni, Colòmbia declara que no es considera obligada per l'apartat 1.

D'altra banda, de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, l'estat colombià estableix la seva competència en virtut de la seva legislació nacional tractant-se de l'apartat 2.

Croàcia

Declaració:

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni, la República de Croàcia declara que a efectes de l'aplicació d'aquest Conveni, els convenis següents han de ser considerats com si no figuressin a l'annex esmentat a la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2:

1. Conveni internacional contra la presa d'ostatges, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 17 de desembre de 1979;
2. Conveni per a la repressió d'actes il·lítics contra la seguretat de la navegació marítima, adoptat a Roma el 10 de març de 1988;
3. Protocol per a la repressió d'actes il·lítics contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, adoptat a Roma el 10 de març de 1988;
4. Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997.

Cuba

Reserva:

La República de Cuba, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 24, declara que no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article esmentat relatives a l'arranjament de controvèrsies entre els estats part, ja que considera que s'han de resoldre per la via de la negociació amistosa. A més, declara novament que no reconeix la competència obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.

Egipte⁶

Reserves i declaració:

1. De conformitat amb la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni esmentat, el Govern de la República Àrab d'Egipte, a efectes d'aplicació del Conveni, considera que els instruments dels quals Egipte no és part han de ser considerats com si no figuressin a l'annex del Conveni.
2. De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni, el Govern de la República Àrab d'Egipte no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24.

Text explicatiu

Malgrat que respecti els principis i les regles del dret internacional públic i les resolucions de l'Organització de les Nacions Unides sobre la qüestió, la República Àrab d'Egipte considera que els actes de resistència nacional, en totes les seves formes, fins i tot la resistència armada davant de

l'ocupació estrangera i l'agressió als efectes d'alliberament i d'autodeterminació, no són actes de terrorisme en el sentit de la lletra b de l'article 2 del Conveni.

El Salvador

Declaracions:

1) Pel que fa a la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2, la República d'El Salvador declara que quan se li apliqui aquest Conveni es considerarà que el Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980, no consta a l'annex al qual fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2, ja que actualment El Salvador no és part d'aquest Conveni.

[...]

3) Pel que fa a l'apartat 2 de l'article 24, la República d'El Salvador declara que no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article, ja que no reconeix la disposició que estableix la competència obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.

4) El Salvador s'adhereix a aquest Conveni amb la reserva que aquesta adhesió es fa sense perjudici de les disposicions d'aquest Conveni que puguin entrar en conflicte amb els principis formulats a la Constitució de la República i a l'ordenament jurídic intern.

Emirats Àrabs Units

Reserva

.....amb la reserva que els Emirats Àrabs Units no es consideren obligats per l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni, relatiu a l'arbitratge.

Estats Units d'Amèrica

Reserva:

a. De conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni, els Estats Units d'Amèrica declaren que no es consideren obligats per l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni.

b. Els Estats Units d'Amèrica es reserven expressament el dret d'acceptar en un cas concret seguir el procediment establert a l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni o qualsevol altre procediment d'arbitratge.

Declaracions:

1. Exclusió de les activitats legítimes contra objectius lícits. Els Estats Units d'Amèrica entenen que no hi ha res al Conveni que prohibeixi a cap estat part de dur a terme activitats legítimes contra qualsevol objectiu lícit de conformitat amb el dret dels conflictes armats.

2. Significat de l'expressió "conflicte armat": els Estats Units d'Amèrica entenen que l'expressió "conflicte armat" emprada a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni no inclou les tensions i desordres interns com ara els avalots, els actes de violència aïllats i esporàdics i altres actes de la mateixa naturalesa.

Estònia⁷

Declaració:

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni, la República d'Estònia declara que no es considera obligada pel Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, adoptat a Roma el 10 de març de 1988, que consta a l'annex del Conveni.

Filipines

[...], amb la ratificació del Conveni, Filipines pot declarar -i declara per la present- que, quan el Conveni se li aplica, els convenis següents, dels quals encara no és part, s'han de considerar com si no figuressin a l'annex:

a) Protocol per a la repressió d'actes il·lícits de violència als aeroports que presten servei a l'aviació civil internacional, complementari del Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de l'aviació civil;

b) Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima;

c) Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental;

d) Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius.

[...], la present declaració deixa de tenir efecte a partir de l'entrada en vigor d'aquests convenis per a Filipines.

25 de juny del 2004

[...] de conformitat amb la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, el Govern filipí ha esdevingut part en els instruments internacionals següents:

1. Protocol per a la repressió d'actes il·lícits de violència als aeroports que presten servei a l'aviació civil internacional, que va entrar en vigor pel que fa a la República de Filipines el 16 de gener del 2004 (la República de Filipines va disposar l'instrument de ratificació a l'OACI el 17 de desembre del 2003);

2. Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, que va entrar en

vigor pel que fa a la República de Filipines el 6 de febrer del 2004 (la República de Filipines va dipositar l'instrument de ratificació prop del secretari general de l'ONU el 7 de gener del 2004);

3. Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, que va entrar en vigor pel que fa a la República de Filipines el 5 d'abril del 2004 (la República de Filipines va dipositar l'instrument de ratificació a l'OMI el 6 de gener del 2004);

4. Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, que va entrar en vigor pel que fa a la República de Filipines el 5 d'abril del 2004 (la República de Filipines va dipositar l'instrument de ratificació a l'OMI el 6 de gener del 2004).

França

Declaracions:

“Declaració en virtut de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2:

De conformitat amb la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 d'aquest Conveni, França declara que quan se li apliqui el Conveni, es considerarà que el Conveni del 14 de desembre de 1973 sobre la prevenció i el càstig dels delictes contra persones objecte de protecció internacional, inclosos els agents diplomàtics, no consta a l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2, pel fet que França no és part d'aquest conveni.”

“Declaració en virtut de l'apartat 3 de l'article 7:

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, França estableix la seva competència en les infraccions determinades a l'article 2 en tots els casos esmentats als apartats 1 i 2 de l'article 7.”

Geòrgia

Declaració:

En l'aplicació d'aquest Conveni, Geòrgia declara, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 2, que no es considera part contractant dels convenis enumerats a l'annex d'aquest Conveni.

Guatemala

Declaració:

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni esmentat a l'article anterior, l'Estat de Guatemala, en dipositar el seu instrument de ratificació declara el següent: “En l'aplicació d'aquest Conveni, Guatemala no considera inclosos a l'annex els convenis que s'esmenten a continuació: el Conveni per a la repressió dels actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, signat a Roma

el 10 de març de 1988, el Protocol per a la repressió dels actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, adoptat a Roma el 10 de març de 1988, i el Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997. Aquesta declaració perdrà la seva validesa, respecte de cadascun dels convenis esmentats, a partir de l'entrada en vigor de cadascun d'ells per a l'Estat de Guatemala, el qual ho notificarà al dipositar.

6 de juny del 2002

Declaració en virtut de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2:

[El Govern guatemalenc notifica], de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, que el Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius va entrar en vigor per a la República de Guatemala el 14 de març del 2002 [s'ha de llegir: 10 d'abril del 2002]. La declaració formulada per la República de Guatemala en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, segons la qual aquest Conveni no es considerava inclòs a l'annex del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, ja no és vàlida.

Illes Cook

Declaració:

De conformitat amb la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, el Govern de les illes Cook declara:

Que, en aplicació del Conveni esmentat, els convenis següents, entre els que s'enumeren a l'annex al qual es refereix la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2, s'han de considerar com si no figuressin en aquest annex, mentre les illes Cook encara no en siguin part:

i) Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980;

ii) Protocol per a la repressió d'actes il·lícits de violència en els aeroports que presten servei a l'aviació civil internacional, complementari del Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de l'aviació civil, fet a Montreal el 24 de febrer de 1988;

iii) Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, fet a Roma el 10 de març de 1988;

iv) Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, fet a Roma el 10 de març de 1988;

v) Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997.

Indonèsia

Declaracions i reserva:

Declaracions

A. De conformitat amb la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, el Govern de la República d'Indonèsia declara que considera que els convenis següents no figuren en l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni:

1. Conveni sobre la prevenció i el càstig de delictes contra persones objecte de protecció internacional, inclosos els agents diplomàtics, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 14 de desembre de 1973.

2. Conveni internacional contra la presa d'ostatges, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 17 de desembre de 1979.

3. Protocol per a la repressió dels actes il·lícits de violència en els aeroports que presten servei a l'aviació civil internacional, complementari al Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de l'aviació civil (Montreal, 24 de febrer de 1988).

4. Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima (Roma, 10 de març de 1988).

5. Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental (Roma, 10 de març de 1988).

B. El Govern de la República d'Indonèsia declara que les disposicions de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme han de ser aplicades en el respecte estricte dels principis de sobirania i integritat territorial dels estats.

Reserva

El Govern de la República d'Indonèsia, per bé que és signatari del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, no es considera obligat per les disposicions de l'article 24 i adopta la posició segons la qual, qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o l'aplicació del Conveni que no es pugui resoldre per la via prevista a l'apartat 1 de

l'esmentat article, només pot ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia amb el consentiment de totes les parts en la controvèrsia.

Israel⁸

Amb les declaracions següents:

De conformitat amb la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, el Govern israelià declara que, quan aquest Conveni s'apliqui a l'Estat d'Israel, els convenis dels quals no és part s'han de considerar com si no figuressin a l'annex d'aquest Conveni.

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni, l'Estat d'Israel declara que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni.

El Govern israelià interpreta que l'expressió "dret internacional humanitari" que consta a l'article 21 del Conveni té fonamentalment el mateix significat que l'expressió "dret de la guerra". El corpus d'instruments que constitueix el dret de la guerra no comprèn els protocols addicionals del Conveni de Ginebra de 1977, dels quals l'Estat d'Israel no és part.

Jordània⁹

Declaracions:

1. El Govern del Regne Haiximita de Jordània no considera els actes de lluita armada nacional i la lluita contra l'ocupació estrangera en l'exercici del dret dels pobles a l'autodeterminació com a actes terroristes en el sentit de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni.

2. Jordània no és part dels convenis següents:

A. Conveni internacional sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980;

B. Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, conclòs a Roma el 10 de març de 1988;

C. Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, conclòs a Roma el 10 de març de 1988;

D. Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat a Nova York el 15 de desembre de 1997.

Per consegüent, Jordània no està obligada a considerar, a l'efecte de l'aplicació del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, les infraccions referides i definides en aquests convenis.

Letònia

Declaració:

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, adoptat a Nova York el 9 de desembre de 1999, la República de Letònia declara que quan se li apliqui aquest Conveni es considerarà que els convenis següents no consten a l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni:

1. Conveni internacional contra la presa d'ostatges, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 17 de desembre de 1979;
2. Conveni internacional sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980;
3. Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, adoptat a Roma el 10 de març de 1988;
4. Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, adoptat a Roma el 10 de març de 1988;
5. Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997.

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, adoptat a Nova York el 9 de desembre de 1999, la República de Letònia declara que ha establert la seva competència en tots els casos esmentats a l'apartat 2 de l'article 7.

20 de març del 2003

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, adoptat a Nova York el 9 de desembre de 1999, la República de Letònia notifica que respecte d'això han entrat en vigor els convenis següents:

1. Conveni internacional contra la presa d'ostatges, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 17 de desembre de 1979;
2. Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980;
3. Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, adoptat a Roma el 10 de març de 1988;
4. Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, adoptat a Roma el 10 de març de 1988;

5. Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997.

Lituània

Reserva i declaració:

Considerant les disposicions de l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, el *Seimas* de la República de Lituània declara que la República de Lituània no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni que disposa que qualsevol controvèrsia sobre la interpretació o l'aplicació del Conveni ha de ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia;

Considerant les disposicions de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, el *Seimas* de la República de Lituània declara que quan se li apliqui el Conveni es considerarà que el Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat el 15 de desembre de 1997, no consta a l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Luxemburg

Declaració:

"En virtut de la lletra a de l'article 2 del Conveni, Luxemburg declara que quan se li apliqui el Conveni, els convenis enumerats a l'annex que encara no han estat ratificats per Luxemburg han de ser considerats com si no figuressin en aquest annex.

A la data de la ratificació del Conveni, els convenis següents de l'annex han estat ratificats per Luxemburg:

- el Conveni per a la repressió de l'apoderament il·lícit d'aeronaus, fet a l'Haia, el 16 de desembre de 1970;
- el Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de l'aviació civil, fet a Montreal, el 23 de setembre de 1971;
- el Conveni internacional contra la presa d'ostatges, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides, el 17 de desembre de 1979;
- el Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980."

Malàisia

Declaracions i reserva

1. De conformitat amb la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni, el Govern de Malàisia declara que, a l'efecte de l'aplicació del Conveni, els convenis dels quals Malàisia no és part es considera que no figuren en la llista dels convenis enumerats en l'annex del Conveni.

2. De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, el Govern de Malàisia declara que estableix la seva competència, en virtut de la seva legislació interna, respecte dels delictes a què fa referència l'article 2 del Conveni, en tots els casos previstos en els apartats 1 i 2 de l'article 7.

3. El Govern de Malàisia considera que l'apartat 1 de l'article 10 del Conveni reserva el dret de les autoritats competents de decidir de no sotmetre un cas a les autoritats judicials perquè emprenguin una acció penal si les lleis sobre la seguretat nacional i la detenció preventiva s'apliquen al presumpte autor del delicte.

4. a) De conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni, el Govern de Malàisia declara que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni;

b) El Govern de Malàisia es reserva el dret de recórrer, per un afer concret, al procediment d'arbitratge establert a l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni o a qualsevol altre procediment d'arbitratge.

Maurici

Declaracions:

i) En virtut de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni esmentat, el Govern de la República de Maurici declara que quan el Conveni esmentat s'aplica a la República de Maurici, el conveni següent ha de ser considerat com si no figurés a l'annex establert a la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni esmentat, ja que la República de Maurici encara no n'és part;

1) Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears;

ii) En virtut de l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni esmentat, el Govern de la República de Maurici declara que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article esmentat. El Govern de la República de Maurici considera que una controvèrsia només es pot portar davant de la Cort Internacional de Justícia amb el consentiment de tots els estats que en són part.

Moçambic

Declaració:

Amb la declaració següent, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 24:

La República de Moçambic no es considera obligada per les disposicions de l'article 24, apartat 1 del Conveni.

Sobre aquesta qüestió, la República de Moçambic declara que en cada cas serà necessari el consentiment de les parts en una controvèrsia perquè aquesta sigui sotmesa a arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia.

A més, la República de Moçambic declara que:

De conformitat amb la seva Constitució i la seva legislació nacional, la República de Moçambic no pot extraditar els ciutadans moçambiquesos.

Per consegüent, els ciutadans moçambiquesos seran jutjats i condemnats pels tribunals nacionals.

Moldàvia

Declaració i reserva:

1. Pel que fa a la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la República de Moldàvia declara que, quan se li apliqui el Conveni, es considerarà que els convenis dels quals no és part no consten a l'annex d'aquest Conveni.

2. En aplicació de l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la República de Moldàvia declara que no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article.

Myanmar

En el moment de la signatura:

Reserva:

El Govern de la Unió de Myanmar declara, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24.

En el moment de la ratificació:

Reserves:

Respecte dels articles 13, 14 i 15 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la Unió de Myanmar es reserva el dret de denegar una demanda d'extradició dels seus propis ciutadans.

Respecte de l'article 24 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la Unió de Myanmar declara que no es considera obligada per l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni esmentat.

Respecte dels 9 Convenis enumerats a l'annex del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la Unió de Myanmar declara que encara no és part del Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980.

Nicaragua

Declaració:

De conformitat amb la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, el Govern nicaragüenc declara que quan s'apliqui aquest Conveni a Nicaragua es considerarà que els convenis que es relacionen a continuació no consten a l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni, atès que Nicaragua no n'és part:

1. Conveni internacional contra la presa d'ostatges, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 17 de desembre de 1979.
2. Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980.
3. Conveni per a la repressió dels actes il·límits contra la seguretat de la navegació marítima, adoptat a Roma el 10 de març de 1988.
4. Protocol per a la repressió d'actes il·límits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, adoptat a Roma el 10 de març de 1988.

Nova Zelanda

Declaració:

(...) I declara, de conformitat amb la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni, que per a l'aplicació del Conveni a Nova Zelanda, el Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears adoptat a Viena el 3 de març de 1980 es considerarà que no consta a l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2, ja que Nova Zelanda no és part encara d'aquest Conveni (...)

Països Baixos

Declaració:

El Regne dels Països Baixos entén que l'apartat 1 de l'article 10 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme reconeix el dret de les autoritats judicials competents de decidir de no exercir l'acció penal contra el presumpte autor d'aquest tipus de delictes si, en l'opinió d'aquestes autoritats, existeixen consideracions importants del dret processal que indiquen que és impossible una acció penal efectiva.

República Popular Democràtica de Corea¹¹

En el moment de la signatura:

Reserves:

1. La República Popular Democràtica de Corea no es considera obligada per les disposicions de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni.
2. La República Popular Democràtica de Corea no es considera obligada per les disposicions de l'article 14 del Conveni.
3. La República Popular Democràtica de Corea no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni.

Romania

Declaració:

De conformitat amb la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni, Romania declara que quan se li apliqui el Conveni es considerarà que el Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius del 15 de desembre de 1997 no consta a l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2.

Rússia

Declaracions:

En el moment de la signatura:

La Federació de Rússia considera que les disposicions de l'article 15 del Conveni s'han d'aplicar de manera que assegurin que els autors de les infraccions tipificades al Conveni no quedin impunes, sense perjudici de l'eficàcia de la cooperació internacional en matèria d'extradició i de cooperació judicial.

En el moment de la ratificació:

1. [...]
2. La Federació de Rússia considera que les disposicions de l'article 15 del Conveni s'han d'aplicar de manera que assegurin que les infraccions previstes per aquest Conveni siguin automàticament objecte d'accions penals, sense perjudici de l'eficàcia de la cooperació internacional en matèria d'extradició i de cooperació judicial.

Saint Vincent i les Grenadines

Declaració i reserva:

Tanmateix, de conformitat amb la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni, el Govern de Saint Vincent i les Grenadines declara que, quan se li apliqui el Conveni, es considerarà que els convenis que s'enumeren a continuació no consten a l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2:

1. Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980.

2. Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997.

A més, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni, el Govern de Saint Vincent i les Grenadines declara que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24. Opina que una controvèrsia només pot ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia amb l'acord de les parts en la controvèrsia en qüestió.

Singapur

En el moment de la signatura:

Reserva:

... El Govern de la República de Singapur formula les reserves següents en relació amb els articles 2 i 24 del Conveni internacional de 1999 per a la repressió del finançament del terrorisme:

i) La República de Singapur declara, de conformitat amb les disposicions de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni, que quan se li apliqui el Conveni es considerarà que els convenis de què no sigui part no consten a l'annex del Conveni.

ii) La República de Singapur declara, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni, que no està obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni.

En el moment de la ratificació:

Declaracions:

1. La República de Singapur entén l'article 21 del Conveni en el sentit que cap disposició del Conveni no s'oposa a l'aplicació del dret dels conflictes armats pel que fa als objectius militars legítims.

Reserves:

1. Respecte de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni, la República de Singapur declara que es considerarà que els convenis de què no és part no consten a la llista dels convenis enumerats a l'annex del Conveni.

2. La República de Singapur declara que, tal com estableix l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni, no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni.

Síria¹⁰

Reserves i declaracions:

La República Àrab de Síria desitja formular reserves en relació amb les disposicions de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni perquè

considera que els actes de resistència a l'ocupació estrangera no es poden assimilar a actes de terrorisme.

En aplicació de les disposicions de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni, l'adhesió de la República Àrab de Síria al Conveni no comporta la seva adhesió als textos enumerats a continuació en l'annex del Conveni, fins que Síria adopti els instruments esmentats:

1. Conveni internacional contra la presa d'ostatges, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 17 de desembre de 1979;

2. Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980;

3. Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997.

En aplicació de l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni, la República Àrab de Síria declara que no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article esmentat.

L'adhesió de la República Àrab de Síria a aquest Conveni no significa en cap cas que Síria reconegui Israel o que iniciï relacions de cap mena amb Israel en el marc de les disposicions del Conveni.

Tailàndia

Declaracions:

I. El Regne de Tailàndia declara, en virtut de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni, que a efectes de l'aplicació d'aquest Conveni, els convenis següents, dels quals no és part, han de ser considerats com si no figuressin a l'annex del Conveni:

1. Conveni sobre la prevenció i el càstig de delictes contra persones objecte de protecció internacional, inclosos els agents diplomàtics, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 14 de desembre de 1973;

2. Conveni internacional contra la presa d'ostatges, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides, el 17 de desembre de 1979;

3. Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980;

4. Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, adoptat a Roma el 10 de març de 1988;

5. Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, adoptat a Roma el 10 de març de 1988;

6. Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997;

II. El Regne de Tailàndia declara, en virtut de l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni, que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24 d'aquest Conveni.

Tunísia

Reserva:

“La República de Tunísia, en ratificar el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides en la sessió 54 del 9 de desembre de 1999 i signat per la República de Tunísia el 2 de novembre del 2001, declara que no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni i afirma que el recurs a l'arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia per a l'arranjament de controvèrsies relatives a la interpretació o l'aplicació del Conveni esmentat només pot tenir lloc amb el seu consentiment previ.”

Turquia

Declaració:

1. La República Turca declara que l'aplicació de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni no indica necessàriament l'existència d'un conflicte armat i que l'expressió “conflicte armat”, tant si es tracta d'un conflicte organitzat com no, designa una situació diferent de la comissió d'actes que constitueixen el delictes de terrorisme en el context del dret penal.

2. La República Turca declara que, segons la seva interpretació, la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, de conformitat amb les disposicions de l'article 21 d'aquest Conveni, no té incidència en les obligacions dels estats en virtut del dret internacional, incloent-hi la Carta de les Nacions Unides, en particular en l'obligació de no donar suport financer a grups terroristes i armats que actuen en el territori d'altres estats.

3. En aplicació de l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la República Turca declara que no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24 d'aquest Conveni.

Veneçuela

Reserves

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 24 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la República Bolivariana de Veneçuela formula una reserva expressa relativa a les disposicions de l'apartat 1 de l'article esmentat. En conseqüència, estima que no està obligada a sotmetre's a l'arbitratge com a mitjà d'arranjament de controvèrsies i no reconeix la competència obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.

Igualment, en virtut de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni, la República Bolivariana de Veneçuela declara que quan se li apliqui el Conveni, els convenis que s'enumeren a continuació han de ser considerats com si no figuessin a l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni mentre no hagin entrat en vigor per a la República:

1. Conveni sobre la prevenció i el càstig de delictes contra persones objecte de protecció internacional, inclosos els agents diplomàtics, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 14 de desembre de 1973.

2. Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980.

3. Protocol per a la repressió dels actes il·líctics de violència en els aeroports que presten servei a l'aviació civil internacional, complementari del Conveni per a la repressió dels actes il·líctics contra la seguretat de l'aviació civil, signat a Montreal, el 24 de febrer de 1988.

4. Conveni per a la repressió d'actes il·líctics contra la seguretat de la navegació marítima, conclòs a Roma el 10 de març de 1988.

5. Protocol per a la repressió d'actes il·líctics contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, conclòs a Roma el 10 de març de 1988.

6. Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997.

Vietnam

Reserva i declaració:

En adherir-se al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la República Socialista del Vietnam vol formular una reserva a l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni esmentat.

La República Socialista del Vietnam declara també que les disposicions del Conveni esmentat no s'apliquen a les infraccions establertes en els convenis que s'enumeren a continuació, dels quals no n'és part:

Conveni internacional contra la presa d'ostatges, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 17 de desembre de 1979;

Conveni internacional sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980;

Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997.

Xina

Reserva i declaració:

1. La República Popular de la Xina no està obligada per l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni.

[...]

3. Pel que fa a la Regió Administrativa Especial de Macau (República Popular de la Xina), els tres instruments següents no corresponen a l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni:

(1) Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980;

(2) Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, fet a Roma el 10 de març de 1988;

(3) Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, fet a Roma el 10 de març de 1988.

Objeccions

(Si no hi ha una indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió)

Alemanya

Tenint en compte les declaracions formulades per Jordània en el moment de la ratificació:

El Govern de la República Federal d'Alemanya ha examinat acuradament el contingut de les declaracions que el Govern del Regne de Jordània va fer en el moment de la ratificació del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en particular la part de les declaracions en la qual el Govern del Regne de Jordània declara que "no considera els actes de lluita armada nacional i la lluita contra l'ocupació estrangera en l'exercici del dret dels pobles a l'autodeterminació, com a actes terroristes en el sentit de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni". El Govern de la

República Federal d'Alemanya opina que aquesta declaració, que constitueix de fet una reserva destinada a limitar unilateralment l'àmbit d'aplicació del Conveni, és contrària a l'objecte i la finalitat d'aquest últim, és a dir, la repressió del finançament del terrorisme, independentment de l'autor i de la finalitat.

A més, aquesta declaració infringeix l'article 6 del Conveni, segons els termes del qual els estats part es comprometen a adoptar "les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificarse en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern de la República Federal d'Alemanya s'oposa per tant a la reserva esmentada formulada pel Govern del Regne de Jordània al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República Federal d'Alemanya i el Regne de Jordània.

18 de maig del 2005

Tenint en compte la reserva formulada per Bèlgica en el moment de la ratificació:

El Govern de la República Federal d'Alemanya ha examinat acuradament la reserva formulada pel Govern del Regne de Bèlgica quan va ratificar el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme pel que fa al seu article 14. Mitjançant aquesta reserva, el Govern de la República de Bèlgica indica que es reserva el dret de denegar l'extradició o la cooperació judicial per a qualsevol infracció que consideri una infracció política. Per al Govern de la República Federal d'Alemanya, aquesta reserva pretén limitar l'àmbit d'aplicació del Conveni de manera incompatible amb el seu objecte i la seva finalitat.

El Govern de la República Federal d'Alemanya emet per tant una objecció a la reserva esmentada del Govern del Regne de Bèlgica al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República Federal d'Alemanya i el Regne de Bèlgica.

16 d'agost del 2005

Respecte de la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

Després d'haver examinat amb atenció el contingut de la reserva formulada pel Govern de Síria en el moment de la seva adhesió al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme respecte de la lletra b de l'apartat 1 del seu article 2,

el Govern alemany opina que aquesta reserva té com a finalitat limitar unilateralment l'abast del Conveni i, per tant, és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir la repressió del finançament del terrorisme, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

A més, la reserva és contrària a l'article 6 del Conveni, segons els termes del qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificarse en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern alemany recorda que, segons el dret internacional consuetudinari codificat en el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es pot formular cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern alemany emet, doncs, una objecció a la reserva del Govern sirí respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme sense que aquesta objecció sigui un obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre la República Federal d'Alemanya i la República Àrab Síria.

Respecte del text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació:

Després d'haver examinat amb atenció el contingut de la declaració feta pel Govern egipci en el moment de la ratificació del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, respecte de la lletra b de l'apartat 1 del seu article 2, el Govern alemany opina que la declaració constitueix una reserva, ja que la seva finalitat és limitar unilateralment l'abast del Conveni. Considera, a més, que és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del finançament del terrorisme, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

A més, la declaració és contrària a l'article 6 del Conveni, segons el qual els estats part es comprometen a adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificarse en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs.

El Govern alemany recorda que, segons el dret internacional consuetudinari codificat en el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es pot

formular cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern alemany fa objecció a la declaració del Govern egipci respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, sense que aquesta objecció sigui un obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre la República Federal d'Alemanya i la República Àrab d'Egipte.

11 d'agost del 2006

Respecte de la interpretació formulada per Bangladesh en el moment de l'adhesió:

El Govern de la República Federal d'Alemanya ha examinat amb atenció la declaració formulada pel Govern de la República Popular de Bangladesh en el moment de la seva adhesió al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. La República Popular de Bangladesh ha declarat que la seva adhesió al Conveni no es consideraria contrària a les obligacions internacionals imposades per la seva Constitució. El Govern de la República Federal d'Alemanya estima que aquesta declaració porta a preguntar-se quines obligacions la República Popular de Bangladesh pensa fer valer en cas de divergència entre el Conveni i la seva Constitució.

El Govern de la República Federal d'Alemanya estima que les declaracions que comporten incertesa pel que fa a saber si l'estat concernit consent estar vinculat per les seves obligacions convencionals, han de ser tractades com a reserves vagues i generals incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern de la República Federal d'Alemanya s'oposa, doncs, a la declaració formulada pel Govern de la República Popular de Bangladesh relativa al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no és un obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre la República Federal d'Alemanya i la República Popular de Bangladesh.

Àustria

15 de juliol del 2004

Tenint en compte la declaració formulada per Jordània en el moment de la ratificació:

El Govern austríac ha examinat la declaració que el Govern del Regne Haiximita de Jordània va formular en relació amb la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en el moment en què va ratificar el Conveni. Considera que la declaració del Govern del Regne Haiximita de Jordània equival de fet a una reserva que pretén limitar unilateralment l'abast del Conveni i que és contrària al seu objecte i la seva finalitat, és a dir, la repressió del finançament

dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en siguin els autors.

La declaració és d'altra banda contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin de la competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern austríac vol recordar que en virtut del dret internacional consuetudinari, tal com està regulat pel Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no s'autoritza cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern austríac per tant emet una objecció a la reserva esmentada formulada pel Govern del Regne Haiximita de Jordània relativa al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. La present objecció tanmateix no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Àustria i el Regne Haiximita de Jordània.

25 d'agost del 2005

Respecte del text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern austríac ha examinat amb atenció la declaració que ha fet el Govern de la República Àrab d'Egipte respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en el moment de la seva ratificació del Conveni. Considera que aquesta declaració equival, de fet, a una reserva destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni i que és contrària al seu objecte i finalitat, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

La declaració és, a més, contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern austríac vol recordar que en virtut del dret internacional consuetudinari, tal com està codificat pel Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no s'autoritza cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

El Govern austríac emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada més amunt i formulada pel Govern de la República Àrab d'Egipte respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no constitueix, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre Àustria i la República Àrab d'Egipte.

12 de setembre del 2005

Respecte de la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern austríac ha examinat amb atenció la declaració que ha fet el Govern de la República Àrab de Síria respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme en el moment de ratificar el Conveni.

El Govern austríac considera que aquesta declaració equival, de fet, a una reserva destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni i que, per tant, és contrària a les finalitats i els principis d'aquest, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

La declaració, a més, és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern austríac vol recordar que, en virtut del dret internacional consuetudinari, tal com està codificat pel Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no s'autoritza cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

El Govern austríac emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada més amunt i formulada pel Govern de la República Àrab de Síria respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Aquesta objecció no constitueix, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre Àustria i la República Àrab de Síria.

Bèlgica

25 de juliol del 2005

Tenint en compte la reserva formulada per Egipte en el moment de la ratificació:

“El Govern del Regne de Bèlgica ha examinat la reserva que el Govern de la República Àrab d'Egipte va formular en el moment en què va ratificar el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en particular la part de la reserva en la qual el Govern de la República Àrab d'Egipte declara que “no considera que els actes de resistència nacional, en totes les seves formes, fins i tot la resistència armada davant de l'ocupació estrangera i l'agressió als efectes d'alliberament i d'autodeterminació, no són actes de terrorisme en el sentit de la lletra b de l'article 2 del Conveni.” El Govern belga considera que aquesta reserva constitueix una reserva destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni i que és contrària al seu objecte i la seva finalitat, és a dir, la repressió del finançament del terrorisme, independentment de l'autor i de la finalitat.

A més, aquesta declaració infringeix l'article 6 del Conveni, segons els termes del qual els estats part es comprometen a adoptar "les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern belga recorda que en virtut de la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es poden formular reserves incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern belga emet, per tant, una objecció a la reserva formulada pel Govern egipci al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Bèlgica i Egipte.

Canadà

25 d'agost del 2004

Tenint en compte la declaració formulada per Jordània en el moment de la ratificació:

El Govern canadenc ha examinat la declaració que el Govern del Regne Haiximita de Jordània va fer en el moment de la ratificació del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Considera que la declaració de Jordània equival de fet a una reserva que pretén limitar unilateralment l'abast del Conveni i que és contrària al seu objecte i la seva finalitat, és a dir, la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en siguin els autors.

El Govern canadenc considera a més que la declaració és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern canadenc considera que la declaració esmentada equival a una reserva que és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

El Govern canadenc vol recordar que en virtut de la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no s'autoritza cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

El Govern canadenc per tant emet una objecció a la reserva esmentada formulada pel Govern del Regne Haiximita de Jordània relativa al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. La present objecció tanmateix no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Canadà i el Regne Haiximita de Jordània.

18 de maig del 2005

Tenint en compte la reserva formulada per Bèlgica en el moment de la ratificació:

El Govern del Canadà considera que la reserva és contrària a les disposicions del Conveni, segons les quals "cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-

se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

Canadà apunta que en virtut dels principis establerts del dret internacional dels tractats tal com estan reflectits en la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, les reserves incompatibles amb l'objecte i la finalitat del conveni estan prohibides.

El Govern canadenc emet per tant una objecció a la reserva relativa a l'article 2 formulada pel Govern de Bèlgica quan va ratificar el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme perquè és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Canadà i Bèlgica.

26 d'abril del 2006

Respecte del text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern canadenc ha examinat la declaració que ha fet el Govern de la República Àrab d'Egipte en el moment de ratificar el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme i considera que aquesta declaració equival, de fet, a una reserva destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni i que és contrària al seu objecte i finalitat, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, sigui qui en sigui l'autor.

El Govern canadenc considera, a més, que la declaració és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern canadenc recorda que en virtut de la lletra c de l'apartat 4 de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no està autoritzada cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

El Govern canadenc emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada més amunt i formulada pel Govern de la República Àrab d'Egipte respecte del Conveni internacional per a la repressió del

finançament del terrorisme. Aquesta objecció no constitueix, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre el Canadà i la República Àrab d'Egipte.

Respecte de la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern canadenc ha examinat la declaració que ha fet el Govern de la República Àrab de Síria en el moment de ratificar el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme i considera que aquesta declaració equival, de fet, a una reserva destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni i que és contrària al seu objecte i finalitat, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, sigui qui en sigui l'autor.

El Govern canadenc considera, a més, que la declaració és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern canadenc recorda que, en virtut de la lletra c de l'apartat 4 de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no està autoritzada cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

El Govern canadenc emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada més amunt i formulada pel Govern de la República Àrab de Síria respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no constitueix, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre el Canadà i la República Àrab de Síria.

31 d'agost del 2006

Respecte de la interpretació formulada per Bangladesh en el moment de l'adhesió:

El Govern canadenc, després d'haver examinat la "precisió" aportada per la República Popular de Bangladesh en el moment de l'adhesió al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, estima que es tracta, de fet, d'una reserva

destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni.

El Govern canadenc recorda que, en virtut de la lletra c de l'apartat 4 de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no està autoritzada cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern canadenc emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada més amunt i formulada pel Govern de la República Popular de Bangladesh respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no constitueix, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre el Canadà i la República Popular de Bangladesh.

Dinamarca

30 d'abril del 2004

Tenint en compte la declaració formulada per Jordània en el moment de la ratificació:

El Govern del Regne de Dinamarca ha examinat la declaració relativa a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme formulada pel Govern jordà en el moment en què aquest Govern va ratificar el Conveni. El Govern danès considera que la declaració formulada per Jordània constitueix una reserva que pretén limitar unilateralment l'abast del Conveni i que és contrària al seu objecte i la seva finalitat, és a dir, la repressió del finançament del terrorisme, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

El Govern danès considera a més que la declaració és contrària als termes de l'article 6 del Conveni, segons els quals "cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern danès recorda que en virtut de la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es pot formular cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

Per tant, el Govern danès emet una objecció a la reserva esmentada formulada pel Govern jordà al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Tanmateix, aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Dinamarca i Jordània.

15 de setembre del 2005

Respecte de la reserva feta per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern del Regne de Dinamarca ha examinat la reserva relativa a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme formulada pel Govern de la República Àrab de Síria en el moment de la seva adhesió al Conveni.

El Govern danès considera que la reserva formulada pel Govern de la República Àrab de Síria limita l'abast del Conveni de manera unilateral i que és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

El Govern danès considera, a més, que aquesta reserva és contrària a l'article 6 del Conveni, segons el qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern danès recorda que, segons la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no són permeses les reserves que siguin incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern danès emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme formulada pel Govern de la República Àrab de Síria. Aquesta objecció no és cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne de Dinamarca i la República Àrab de Síria.

Respecte d'una reserva feta per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern del Regne de Dinamarca ha examinat la declaració relativa a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme feta pel Govern de la República Àrab d'Egipte en ratificar el Conveni. El Govern danès considera que la declaració feta pel Govern de la República Àrab d'Egipte constitueix una reserva destinada a limitar l'abast del Conveni de manera unilateral i que és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

El Govern danès considera, a més, que aquesta reserva és contrària a l'article 6 del Conveni, segons

el qual els estats part es comprometen a “adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs”.

El Govern danès recorda que, segons la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no són permeses les reserves que siguin incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern danès emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme formulada pel Govern de la República Àrab d'Egipte. Aquesta objecció, però, no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne de Dinamarca i la República Àrab d'Egipte”.

Eslovènia

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la República d'Eslovènia declara que estableix la seva competència en els delictes que figuren a l'apartat 2.

Espanya

3 de desembre del 2002

Respecte de les reserves formulades per la República Popular Democràtica de Corea en el moment de la signatura:

El Govern del Regne d'Espanya ha examinat les reserves formulades pel Govern de la República Popular Democràtica de Corea el 12 de novembre del 2001, relatives a la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 i a l'article 14 del Conveni per a la repressió del finançament del terrorisme (Nova York, 9 de desembre de 1999).

El Govern del Regne d'Espanya estima que aquestes reserves són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni ja que tenen l'objectiu d'eximir la República Popular Democràtica de Corea de les seves obligacions en dos aspectes essencials del Conveni.

El Govern del Regne d'Espanya recorda que en virtut de la norma de dret consuetudinari confirmada en el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats de 1969, (lletra c de l'article 19), no es poden formular reserves que siguin incompatibles amb l'objecte i la finalitat d'un conveni.

En conseqüència, el Govern del Regne d'Espanya emet una objecció a les reserves formulades pel

Govern de la República Popular Democràtica de Corea al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República Popular Democràtica de Corea.

20 de maig del 2005

Tenint en compte la reserva formulada per Bèlgica en el moment de la ratificació:

[El Govern del Regne d'Espanya] ha examinat la reserva que el Govern del Regne de Bèlgica va formular respecte de l'article 14 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en el moment en què va ratificar el Conveni.

El Govern del Regne d'Espanya considera que aquesta reserva és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern del Regne d'Espanya considera que la reserva formulada per Bèlgica és contrària a l'article 6 del Conveni, en virtut del qual els estats parts adopten les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs.

El Govern del Regne d'Espanya recorda que en virtut de la norma de dret consuetudinari consagrada pel Conveni de Viena sobre el dret dels tractats de 1969 (lletra c de l'article 19), les reserves contràries a l'objecte i la finalitat del conveni queden prohibides.

Per conseqüent, el Govern del Regne d'Espanya emet una objecció a la reserva formulada pel Govern del Regne de Bèlgica respecte de l'article 14 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne d'Espanya i Bèlgica.

4 d'abril del 2006

Respecte de la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern del Regne d'Espanya ha examinat la reserva a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme que el Govern de la República Àrab de Síria ha formulat en ratificar el Conveni.

El Govern del Regne d'Espanya considera que aquesta reserva és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni esmentat.

El Govern del Regne d'Espanya considera, en particular, que la reserva formulada per la República Àrab de Síria és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons el qual cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència del Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs.

El Govern del Regne d'Espanya recorda que, en virtut de la norma de dret consuetudinari, consagrada a la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena del 1969 sobre el dret dels tractats, no està autoritzada cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat d'un conveni.

El Govern del Regne d'Espanya formula, per tant, una objecció a la reserva emesa pel Govern de la República Àrab de Síria respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Aquesta objecció no és cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República Àrab de Síria.

Respecte del text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern del Regne d'Espanya ha examinat la reserva relativa a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni per a la repressió del finançament del terrorisme que la República Àrab d'Egipte ha presentat en el moment de la ratificació del Conveni.

El Govern del Regne d'Espanya estima que la reserva esmentada més amunt és incompatible amb l'objecte i la finalitat d'aquest Conveni.

El Govern del Regne d'Espanya considera en particular que la reserva de la República Àrab d'Egipte és incompatible amb l'article 6 del Conveni, en virtut del qual els estats part es comprometen a adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència del Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs.

El Govern del Regne d'Espanya recorda que, en virtut de la norma de dret consuetudinari, consagrada pel Conveni de Viena de 1969 sobre el dret dels tractats [art. 19.c)], no són permeses les

reserves incompatibles amb l'objecte i la finalitat d'un conveni.

En conseqüència, el Govern del Regne d'Espanya fa objecció a la reserva de la República Àrab d'Egipte respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2, del Conveni per a la repressió del finançament del terrorisme.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni esmentat més amunt entre el Regne d'Espanya i la República Àrab d'Egipte.

Estats Units d'Amèrica

6 d'agost del 2004

Tenint en compte la declaració formulada per Jordània en el moment de la ratificació:

... El Govern dels Estats Units d'Amèrica ha examinat atentament la declaració que el Govern del Regne Haiximita de Jordània va fer en relació amb la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni ("la declaració"). Considera que la declaració equival a una reserva que pretén limitar unilateralment l'abast de la infracció definida en el Conveni i que és contrària al seu objecte i la seva finalitat, és a dir, la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en siguin els autors.

El Govern dels Estats Units d'Amèrica considera a més que la declaració és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals "cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern dels Estats Units d'Amèrica fa observar que en virtut dels principis establerts del dret internacional dels tractats, tal com estan consagrats en la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no s'autoritza cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern dels Estats Units d'Amèrica per tant emet una objecció a la declaració formulada pel Govern jordà en el moment de la ratificació del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme relativa a la lletra b de l'apartat 2 del Conveni esmentat. La present objecció tanmateix no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre els Estats Units d'Amèrica i Jordània.

20 de maig del 2005

Tenint en compte la reserva formulada per Bèlgica en el moment de la ratificació:

El Govern dels Estats Units d'Amèrica ha examinat la reserva expressada per Bèlgica el 17 de maig del 2004 quan va ratificar el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. El Govern dels Estats Units emet una objecció a la reserva relativa a l'article 14, que disposa que una demanda d'extradició o de cooperació judicial no pot ser denegada per l'únic motiu que concerneix una infracció política, una infracció relacionada amb una infracció política o una infracció inspirada per mòbils polítics. El Govern dels Estats Units entén que la intenció del Govern belga possiblement era més limitada que la que es desprèn de la seva reserva, ja que el Govern belga entén que la seva reserva només s'aplica en circumstàncies excepcionals, és a dir, quan pensi que, per motiu del caràcter polític de la infracció, un acusat podria no beneficiar-se d'un judici just. Els Estats Units consideren que aquesta reserva és inútil a causa de les garanties que ja estan establertes als articles 15, 17 i 21 del Conveni. Tanmateix, tenint en compte l'ampli enunciat de la reserva i perquè el Govern dels Estats Units considera que l'article 14 és una disposició fonamental del Conveni, els Estats Units estan obligats a emetre aquesta objecció. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre els Estats Units i Bèlgica.

9 de març del 2006

Respecte del text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació:

Després d'haver examinat amb atenció la declaració explicativa d'Egipte, el Govern dels Estats Units d'Amèrica considera que equival a una reserva destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni. Aquesta declaració és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

El Govern dels Estats Units també considera que la declaració explicativa és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons els termes del qual: "Cada part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern dels Estats Units assenyala que, en virtut dels principis establerts del dret internacional convencional, com ara els enunciats a la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no està autoritzada cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern dels Estats Units d'Amèrica emet, doncs, una objecció a la declaració feta per Egipte respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 en ratificar el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no constitueix, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre els Estats Units i Egipte.

Respecte de la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern dels Estats Units d'Amèrica, després d'haver examinat amb atenció la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió al Conveni, considera que és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

El Govern dels Estats Units d'Amèrica considera, a més, que la reserva és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals: "Cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs."

El Govern dels Estats Units d'Amèrica assenyala que, en virtut dels principis establerts del dret internacional dels tractats, tal com es consagren a la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no està autoritzada cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern dels Estats Units d'Amèrica emet, doncs, una objecció a la declaració explicativa relativa a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2, feta pel Govern de Síria en el moment de l'adhesió al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no constitueix, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre els Estats Units d'Amèrica i la República Àrab de Síria.

Estònia

23 de setembre del 2005

Respecte d'una reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

"El Govern de la República d'Estònia ha examinat atentament la reserva relativa a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, formulada per la República Àrab de Síria en el moment de la seva adhesió al Conveni esmentat. El

Govern estonià considera que la reserva de Síria és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

L'objecte i la finalitat del Conveni consisteixen a reprimir el finançament dels actes terroristes, incloent-hi els que es defineixen a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2. El Govern estonià estima que aquests tipus d'actes no es poden justificar en cap cas invocant la resistència a qualsevol ocupació estrangera.

El Govern estonià considera, a més, que aquesta reserva és contrària a l'article 6 del Conveni, segons el qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern estonià recorda que, en virtut de la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no estan autoritzades les reserves que siguin incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni. És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

El Govern estonià emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada més amunt de la República Àrab de Síria al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no és cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre la República d'Estònia i la República Àrab de Síria.

Respecte d'una reserva formulada per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern de la República d'Estònia ha examinat atentament la declaració explicativa relativa a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, feta pel Govern de la República Àrab d'Egipte en ratificar el Conveni. El Govern estonià considera que la declaració feta per Egipte és, de fet, una reserva destinada a limitar de manera unilateral l'abast del Conveni, i que és contrària a l'objecte i la finalitat d'aquest Conveni, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

L'objecte i la finalitat d'aquest Conveni són reprimir el finançament dels actes terroristes, incloent-hi els definits a la lletra b de l'apartat 1 de l'article. El Govern estonià estima que aquest tipus d'actes no poden en cap cas ser justificats invocant la resistència a l'ocupació o l'agressió estrangeres dels qui busquen alliberar-se o aconseguir l'autodeterminació.

A més, el Govern estonià considera que aquesta declaració explicativa és contrària a l'article 6 del Conveni, segons el qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern estonià recorda que, segons la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no són permeses les reserves incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni. És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

El Govern estonià emet, doncs, una objecció a aquesta declaració feta pel Govern egipci respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Aquesta objecció no és cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre la República d'Estònia i la República Àrab d'Egipte.

Finlàndia

29 d'abril del 2004

Pel que fa a la declaració formulada per Jordània en el moment de la ratificació:

El Govern finlandès va examinar atentament el contingut de la declaració interpretativa formulada pel Govern jordà relativa a la lletra b de l'apartat primer de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

El Govern finlandès opina que la declaració equival a una reserva ja que té com a propòsit limitar unilateralment l'abast del Conveni. Considera a més que és contrària a l'objecte i la finalitat d'aquest instrument, és a dir, la repressió del finançament del terrorisme, independentment d'on es produeixi i de qui en sigui l'autor.

A més, la declaració és contrària a l'article 6 del Conveni, segons els termes del qual els estats part es

comprometen a adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificarse en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs.

El Govern finlandès vol recordar que en virtut del dret internacional consuetudinari codificat en el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es pot formular cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

És l'interès de tots els estats que els convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats, pel que fa al seu objecte i la seva finalitat, i que totes les parts estiguin preparades per aportar a la seva legislació les modificacions necessàries per permetre'ls de satisfer les obligacions que han contractat en virtut dels convenis esmentats.

El Govern finlandès, per tant, emet una objecció a la declaració interpretativa del Govern jordà relativa al Conveni.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Jordània i Finlàndia. Així doncs aquest Conveni entra en vigor entre els dos estats sense que Jordània pugui invocar la seva declaració.

20 de juliol del 2005

Pel que fa a la declaració formulada per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern ha examinat atentament el contingut de la declaració interpretativa formulada pel Govern egipci relativa a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

El Govern finlandès opina que la declaració equival a una reserva ja que té com a propòsit limitar unilateralment l'abast del Conveni. Considera, a més, que és contrària a l'objecte i a la finalitat d'aquest Conveni, és a dir, la repressió del finançament del terrorisme, independentment d'on es produeixi i de qui en sigui l'autor.

A més, la declaració és contrària a l'article 6 del Conveni, segons els termes del qual els estats part es comprometen a adoptar "les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificarse en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern finlandès vol recordar que en virtut del dret internacional consuetudinari codificat en el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es

pot formular cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

És l'interès de tots els estats que els convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats, pel que fa al seu objecte i la seva finalitat, i que totes les parts estiguin preparades per aportar a la seva legislació les modificacions necessàries per permetre'ls de satisfer les obligacions que han contret en virtut dels convenis esmentats.

El Govern finlandès, per tant, emet una objecció a la declaració interpretativa del Govern egipci relativa al Conveni.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República Àrab d'Egipte i Finlàndia. Així doncs, aquest Conveni entra en vigor entre ambdós estats sense que la República Àrab d'Egipte pugui invocar la seva declaració.

20 de juliol del 2005

Pel que fa a la declaració formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern finlandès ha examinat atentament el contingut de la reserva formulada pel Govern de la República Àrab de Síria relativa a la lletra b de l'apartat primer de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

El Govern finlandès considera que la reserva és contrària a l'objecte i a la finalitat d'aquest Conveni, és a dir, la repressió del finançament del terrorisme, independentment d'on es produeixi i de qui en sigui l'autor.

A més, la reserva és contrària a l'article 6 del Conveni, segons els termes del qual els estats part es comprometen a adoptar "les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificarse en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern finlandès vol recordar que en virtut del dret internacional consuetudinari codificat en el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es pot formular cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

És l'interès de tots els estats que els tractats dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats, pel que fa al seu objecte i la seva finalitat, i que totes les parts estiguin preparades per aportar a la seva legislació les modificacions necessàries per permetre'ls de satisfer les obligacions que han contractat en virtut dels tractats esmentats.

El Govern finlandès, per tant, emet una objecció a la reserva del Govern de la República Àrab de Síria relativa al Conveni.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República Àrab de Síria i Finlàndia. Així doncs, aquest Conveni entra en vigor entre ambdós estats sense que la República Àrab de Síria pugui invocar la seva reserva.

França

4 de desembre del 2002

Respecte de les reserves formulades per la República Popular Democràtica de Corea en el moment de la signatura:

“El Govern de la República Francesa ha examinat les reserves formulades pel Govern de la República Popular Democràtica de Corea en el moment de la seva signatura, el 12 de novembre del 2001, del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, obert a la signatura el 10 de gener del 2000. En indicar que no es considera obligada per les disposicions de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2, el Govern de la República Popular Democràtica de Corea exclou de la definició de les infraccions en el sentit del Conveni, el finançament del conjunt dels actes que constitueixen delictes segons la definició dels convenis enumerats a l'annex.

De la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2, en resulta que els estats part tenen la facultat d'excloure de la definició de les infraccions en el sentit del Conveni el finançament dels actes que constitueixen delictes, segons la definició dels convenis enumerats a l'annex, dels quals no són part, però que, en canvi, no tenen la facultat d'excloure de la definició de les infraccions en el sentit del Conveni el finançament dels actes que constitueixen delictes segons la definició dels convenis enumerats a l'annex dels quals són part. Ara bé, la República Popular Democràtica de Corea és part d'algun d'aquests convenis.

El Govern de la República Francesa emet una objecció a la reserva formulada per la República Popular Democràtica de Corea en relació amb la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni.”

11 de juny del 2004

Respecte de la declaració formulada per Jordània en el moment de la ratificació:

El Govern de la República Francesa ha examinat la declaració formulada pel Govern del Regne Haiximita de Jordània en el moment de la ratificació del Conveni internacional del 9 de desembre de 1999 per a la repressió del finançament del terrorisme, en virtut de la qual Jordània “no

considera els actes de lluita armada nacional i la lluita contra l'ocupació estrangera en l'exercici del dret dels pobles a l'autodeterminació com a actes terroristes en el sentit de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni”. Ara bé, el Conveni fa referència a la repressió del finançament de qualsevol acte terrorista i precisa en el seu article 6 que "cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs."

El Govern de la República Francesa considera que aquesta declaració constitueix una reserva, a la qual emet una objecció. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre França i Jordània.

15 d'agost del 2005

Respecte del text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació:

"El Govern de la República Francesa ha examinat la declaració formulada pel Govern de la República Àrab d'Egipte en el moment de la ratificació del Conveni internacional del 9 de desembre de 1999 per a la repressió del finançament del terrorisme, en virtut de la qual Egipte considera que els actes de resistència nacional, en totes les seves formes, fins i tot la resistència armada davant de l'ocupació estrangera i l'agressió als efectes d'alliberament i d'autodeterminació, no són actes de terrorisme en el sentit de la lletra b de l'article 2 del Conveni". Ara bé, el Conveni fa referència a la repressió del finançament de qualsevol acte terrorista i precisa en el seu article 6 que "cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs."

El Govern de la República Francesa considera que aquesta declaració constitueix una reserva contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, i s'hi oposa. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre França i Egipte.

Respecte de la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern de la República Francesa ha examinat les reserves formulades pel Govern de la República Àrab de Síria en el moment de la seva adhesió al Conveni internacional del 9 de desembre de 1999 per a la

repressió del finançament del terrorisme, en virtut de la qual Síria estima, respecte de les disposicions de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni, que "els actes de resistència a l'ocupació estrangera no es poden assimilar a actes de terrorisme". Ara bé, el Conveni fa referència a la repressió del finançament de qualsevol acte terrorista i precisa en el seu article 6 que "cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern de la República Francesa emet una objecció a aquesta reserva que és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre França i Síria.

Hongria

Tenint en compte la declaració formulada per Jordània en el moment de la ratificació:

26 d'agost del 2004

... El Govern de la República d'Hongria ha examinat la declaració que el Govern del Regne Haiximita de Jordània va fer en relació amb la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en el moment en què va ratificar el Conveni. Considera que aquesta declaració equival de fet a una reserva que pretén limitar unilateralment l'abast del Conveni i que és contrària al seu objecte i la seva finalitat, és a dir, la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en siguin els autors.

La declaració a més va en contra de les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons els termes de les quals cada estat part es compromet a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern de la República d'Hongria vol recordar que en virtut del dret internacional consuetudinari tal com ha estat regulat en el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no s'autoritza cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern de la República d'Hongria per tant emet una objecció a la reserva esmentada formulada pel Govern del Regne Haiximita de Jordània relativa al Conveni internacional per a la repressió del

finançament del terrorisme. La present objecció tanmateix no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República d'Hongria i el Regne Haiximita de Jordània.

28 de febrer del 2006

Respecte de la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern de la República d'Hongria ha examinat la declaració que ha fet el Govern de la República Àrab de Síria respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en el moment de la seva adhesió al Conveni. Considera que la declaració del Govern de la República Àrab de Síria equival, de fet, a una reserva destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni i que és contrària a l'objecte i la finalitat d'aquest, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

La declaració, a més, és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern de la República d'Hongria vol recordar que, en virtut del dret internacional consuetudinari, tal com està codificat pel Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no està autoritzada cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern de la República d'Hongria emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada més amunt i formulada pel Govern de la República Àrab de Síria respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no constitueix, però, cap obstacle a l'entrada en vigor del Conveni entre Hongria i la República Àrab de Síria.

Respecte del text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern de la República d'Hongria ha examinat la declaració que ha fet el Govern de la República Àrab d'Egipte respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en el moment de la ratificació del Conveni. Considera que la declaració del Govern de la República Àrab d'Egipte equival, de fet, a una reserva destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni i que és

contrària a l'objecte i la finalitat d'aquest, és a dir la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

La declaració és, a més, contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern de la República d'Hongria vol recordar que, en virtut del dret internacional consuetudinari, tal com està codificat pel Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no està autoritzada cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern de la República d'Hongria emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada més amunt i formulada pel Govern de la República Àrab d'Egipte respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no constitueix, però, cap obstacle a l'entrada en vigor del Conveni entre Hongria i la República Àrab d'Egipte.

Irlanda

23 de juny del 2006

Respecte del text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern irlandès ha examinat la declaració que el Govern de la República Àrab d'Egipte ha fet en ratificar el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, signat a Nova York, el 9 de desembre de 1999, segons la qual la República Àrab d'Egipte no considera com un acte de terrorisme en el sentit de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni els actes de resistència nacional en totes les seves formes, fins i tot la resistència armada davant de l'ocupació estrangera i l'agressió als efectes d'alliberament i d'autodeterminació.

El Govern irlandès estima que aquesta declaració equival a una reserva ja que està destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni. Estima, a més, que aquesta reserva és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del finançament d'actes terroristes, tal com estan definits a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

Aquesta reserva és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals cada estat adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs.

El Govern irlandès recorda que, en virtut del dret internacional consuetudinari tal com està codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no està autoritzada cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni. És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

El Govern irlandès emet, doncs, una objecció a la reserva formulada pel Govern de la República Àrab d'Egipte respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no és, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre Irlanda i la República Àrab d'Egipte. El Conveni entra, doncs, en vigor entre els dos estats, sense que la República Àrab d'Egipte pugui fer valer la seva reserva.

Itàlia

20 de maig del 2004

Tenint en compte la declaració formulada per Jordània en el moment de la ratificació:

El Govern italià ha examinat "la declaració" relativa a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme formulada pel Govern jordà en el moment de la ratificació del Conveni. El Govern italià considera la declaració formulada per Jordània com una reserva que pretén limitar unilateralment l'abast del Conveni i que és contrària al seu objecte i la seva finalitat, és a dir, la repressió del finançament dels actes de terrorisme, independentment d'on es produeixin i de qui en siguin els autors.

A més, la declaració és contrària a l'article 6 del Conveni, segons els termes del qual "cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern italià recorda que en virtut de la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, està prohibit formular reserves incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern italià s'oposa per tant a la reserva esmentada formulada pel Govern jordà en relació amb el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Aquesta reserva no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Itàlia i Jordània.

20 de maig del 2005

Tenint en compte la reserva formulada per Bèlgica en el moment de la ratificació:

El Govern italià examina la reserva al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme expressada pel Govern belga quan va ratificar el Conveni. El Govern italià considera que la reserva expressada per Bèlgica limita unilateralment l'àmbit d'aplicació del Conveni, cosa que és contrària al seu objecte i la seva finalitat, és a dir, el finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en siguin els autors.

El Govern italià recorda que en aplicació de la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, les reserves incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni estan prohibides. El Govern italià emet per tant una objecció a la reserva esmentada del Govern belga al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Itàlia i Bèlgica.

12 de gener del 2006

Respecte del text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern d'Itàlia ha examinat la declaració explicativa feta pel Govern de la República Àrab d'Egipte en el moment de la seva ratificació del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, segons la qual el Govern de la República Àrab d'Egipte no considera els actes de resistència nacional en totes les seves formes, inclosa la resistència armada davant de l'ocupació estrangera i l'agressió als efectes d'alliberament o d'autodeterminació, com a actes de terrorisme en el sentit de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni.

El Govern d'Itàlia recorda que la formulació atribuïda a la declaració, que preveu efectes jurídics de certes disposicions del Tractat, exclosa o modificada, no determina el seu estatut com a

reserva al Conveni. El Govern d'Itàlia considera que la declaració feta pel Govern de la República Àrab d'Egipte, en substància, constitueix una reserva.

L'objecte i la finalitat del Conveni són suprimir el finançament dels actes terroristes, incloent-hi els definits en la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni. Cap d'aquests actes no pot ser mai justificat fent referència a l'exercici del dret a l'autodeterminació d'un poble.

El Govern d'Itàlia considera, a més, que la reserva és contrària als termes de l'article 6 del Conveni, segons els quals els estats part han d'adoptar mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificarse en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs.

El Govern d'Itàlia desitja recordar que, segons el dret internacional consuetudinari, tal com està codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es permet una reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del conveni. És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

El Govern d'Itàlia, per consegüent, fa objecció a la reserva formulada pel Govern de la República Àrab d'Egipte al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Govern de la República Àrab d'Egipte i Itàlia. El Conveni entra en vigor entre el Govern de la República Àrab d'Egipte i Itàlia amb exclusió de la reserva que beneficiava la República Àrab d'Egipte.

Respecte de la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern d'Itàlia ha examinat la reserva formulada pel Govern de la República Àrab de Síria en el moment de la seva adhesió al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, segons la qual el Govern de la República Àrab de Síria considera que els actes de resistència a l'ocupació estrangera no es poden assimilar a actes de terrorisme en el sentit de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni.

L'objecte i la finalitat del Conveni són suprimir el finançament dels actes terroristes, incloent-hi els definits a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni. Cap d'aquests actes no pot ser mai

justificat fent referència a l'exercici del dret a l'autodeterminació d'un poble.

El Govern d'Itàlia considera, a més, que la reserva és contrària als termes de l'article 6 del Conveni, segons els quals els estats part estan obligats a adoptar mesures, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificarse en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètica, religiosa o amb altres motius anàlegs.

El Govern d'Itàlia desitja recordar que, segons el dret internacional consuetudinari, tal com està codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es permet una reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del conveni. És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

El Govern d'Itàlia, per consegüent, fa objecció a la reserva formulada pel Govern de la República Àrab de Síria al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Govern de la República Àrab de Síria i Itàlia. El Conveni entra en vigor entre el Govern de la República Àrab de Síria i Itàlia amb exclusió de la reserva que beneficia la República Àrab de Síria.

Japó

1 de maig del 2006

Respecte de la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

En el moment del dipòsit del seu instrument d'adhesió, el Govern de la República Àrab de Síria ha fet una reserva que diu el següent: "La República Àrab de Síria desitja formular reserves en relació amb les disposicions de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni, perquè considera que els actes de resistència a l'ocupació estrangera no es poden assimilar a actes de terrorisme."

A aquest respecte, el Govern japonès crida l'atenció sobre l'article 6 del Conveni, segons el qual cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificarse en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs.

El Govern japonès considera que la reserva esmentada més amunt tendeix a excloure els actes de resistència a l'ocupació estrangera de l'àmbit d'aplicació del Conveni i que, per tant, es tracta d'una reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni. Igualment, el Govern japonès emet una objecció a la reserva formulada per la República Àrab de Síria.

Letònia

30 de setembre del 2005

Respecte de la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern de la República de Letònia ha examinat la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de la seva adhesió al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni esmentat.

El Govern de la República de Letònia estima que aquesta reserva limita de manera unilateral l'abast del Conveni i que, per tant, és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

El Govern de la República de Letònia estima, a més, que aquesta reserva és contrària a l'article 6 del Conveni, que imposa l'obligació als estats part d'adoptar les mesures que puguin ser necessàries, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificarse en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs.

El Govern de la República de Letònia recorda que el dret internacional consuetudinari tal com està codificat pel Conveni de Viena sobre el dret dels tractats i, en particular, la lletra c del seu article 19, preveu que no estan autoritzades les reserves que siguin incompatibles amb l'objecte i la finalitat dels convenis.

El Govern de la República de Letònia formula, per tant, una objecció a la reserva esmentada més amunt de la República Àrab de Síria al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Aquesta objecció no constitueix, però, cap obstacle a l'entrada en vigor del Conveni entre la República de Letònia i la República Àrab de Síria. Per tant, aquest entrarà en vigor sense que la República Àrab de Síria pugui fer valer la seva reserva.

Respecte de la reserva formulada per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern de la República de Letònia ha examinat la declaració explicativa feta per la República Àrab d'Egipte respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en el moment de la seva ratificació d'aquest Conveni.

El Govern de la República de Letònia estima que aquesta declaració explicativa és, de fet, un acte unilateral destinat a limitar l'abast del Conveni i que, per tant, ha de ser considerada com una reserva, la qual és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

El Govern de la República de Letònia estima, a més, que aquesta reserva és contrària a l'article 6 del Conveni, que imposa l'obligació als estats part d'adoptar les mesures que puguin ser necessàries, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs.

El Govern de la República de Letònia recorda que el dret internacional consuetudinari tal com està codificat pel Conveni de Viena sobre el dret dels tractats i, en particular, la lletra c del seu article 19, preveu que no estan autoritzades les reserves que siguin incompatibles amb l'objecte i la finalitat dels convenis.

El Govern de la República de Letònia emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada més amunt de la República Àrab d'Egipte al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Aquesta objecció no constitueix, però, cap obstacle a l'entrada en vigor del Conveni entre la República de Letònia i la República Àrab d'Egipte. Per tant, aquest entrarà en vigor sense que la República Àrab d'Egipte pugui fer valer la seva reserva.

23 d'agost del 2006

Respecte de la interpretació formulada per Bangladesh en el moment de l'adhesió:

Després d'haver examinat atentament la "interpretació" respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, formulada per la República Popular de Bangladesh en el moment de la seva adhesió, el Govern de la República de Letònia estima que aquesta "interpretació" constitueix, de fet, un acte de limitació unilateral de l'abast del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme i que, per tant, equival a una reserva.

A més, el Govern de la República de Letònia constata que la "interpretació" no precisa en quina

mesura la República Popular de Bangladesh se sent vinculada per les disposicions del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme i si les modalitats d'aplicació de les disposicions del Conveni esmentat són compatibles amb l'objecte i la finalitat d'aquest instrument.

El Govern de la República de Letònia emet, doncs, una objecció a la reserva formulada per la República Popular de Bangladesh al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Tanmateix, aquesta objecció no constitueix cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme entre la República de Letònia i la República Popular de Bangladesh. El Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme entrarà, doncs, en vigor entre els dos estats sense que la República Popular de Bangladesh pugui fer valer la seva reserva.

Noruega

3 de desembre del 2002

Respecte de les reserves formulades per la República Popular Democràtica de Corea en el moment de la signatura:

El Govern noruec ha examinat les reserves formulades pel Govern de la República Popular Democràtica de Corea en el moment de la seva signatura del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

El Govern noruec considera que les reserves formulades respecte de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 i de l'article 14 són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni, ja que el seu efecte és impedir l'aplicació de les disposicions essencials del Conveni. El Govern noruec recorda que, en virtut del dret dels tractats establerts des de fa temps, no s'autoritza cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern noruec, per tant, emet una objecció a les reserves esmentades del Govern de la República Popular Democràtica de Corea. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni, en la seva totalitat, entre el Regne de Noruega i la República Popular Democràtica de Corea, i aquesta no pot beneficiar-se d'aquestes reserves.

15 de juliol del 2004

Respecte de la declaració formulada per Jordània en el moment de la ratificació:

El Govern noruec ha examinat la declaració que el Govern jordà va formular a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

El Govern noruec opina que la declaració és de fet una reserva que pretén limitar unilateralment l'abast del Conveni i és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, la repressió del finançament del terrorisme, independentment d'on es produeixi i de qui en siguin els autors.

A més, la declaració és contrària a l'article 6 del Conveni segons el qual cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs.

El Govern noruec recorda que en virtut del dret internacional consuetudinari, no es poden formular reserves incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern noruec emet, per tant, una objecció a la declaració del Govern jordà. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Noruega i Jordània.

4 d'octubre del 2005

Respecte de la declaració formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern noruec ha examinat la reserva formulada per la República Àrab de Síria respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

El Govern noruec considera que aquesta reserva és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

Aquesta reserva, a més, és contrària a l'article 6 del Conveni, segons el qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern noruec desitja recordar que, segons el dret internacional consuetudinari tal com ha estat codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no estan autoritzades les reserves que siguin incompatibles amb l'objecte i la finalitat dels convenis.

És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats

estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

El Govern noruec emet, per tant, objecció a les reserves esmentades més amunt que el Govern de la República Àrab de Síria ha formulat respecte del Conveni.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República Àrab de Síria i Noruega que, per tant, prendrà efecte entre els dos estats sense que la República Àrab de Síria pugui fer valer la seva declaració.

Països Baixos

1 de maig del 2002

Respecte de les reserves formulades per la República Popular Democràtica de Corea en el moment de la signatura:

El Govern del Regne dels Països Baixos ha examinat les reserves formulades pel Govern de la República Popular Democràtica de Corea respecte de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 i de l'article 14 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en el moment de la signatura d'aquest instrument. El Govern del Regne dels Països Baixos considera que les reserves formulades per la República Popular Democràtica de Corea respecte de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 i de l'article 14 del Conveni són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni. El Govern del Regne dels Països Baixos recorda que, en virtut de la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, una reserva no pot ser incompatible amb l'objecte i la finalitat de l'instrument considerat.

És en l'interès comú dels estats que els convenis dels quals han elegit ser part siguin respectats, pel que fa al seu objecte i la seva finalitat, per totes les parts i que els estats han d'estar disposats a aportar a la seva legislació els canvis que siguin necessaris per complir les seves obligacions en virtut d'aquests convenis. El Govern del Regne dels Països Baixos s'oposa, per tant, a les reserves esmentades del Govern de la República Popular Democràtica de Corea al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre els Països Baixos i la República Popular Democràtica de Corea.

21 d'abril del 2004

Tenint en compte la declaració formulada per Jordània en el moment de la ratificació:

... el Govern del Regne dels Països Baixos ha examinat la declaració formulada pel Govern jordà en relació amb la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme en el moment en què va ratificar aquest instrument. El Govern del Regne dels Països Baixos considera que la declaració formulada per Jordània és de fet una reserva que pretén limitar l'àmbit d'aplicació del Conveni de manera unilateral i que és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni esmentat, és a dir, la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en siguin els autors.

El Govern del Regne dels Països Baixos també considera que la declaració en qüestió està en contradicció amb els termes de l'article 6 del Conveni, segons el qual "cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern del Regne dels Països Baixos recorda que, segons la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, una reserva que és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni no està autoritzada.

És l'interès comú dels estats que els convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats en el seu objecte i la seva finalitat per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions legislatives necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquest fet.

El Govern del Regne dels Països Baixos emet per tant una objecció a la reserva esmentada formulada pel Govern jordà pel que fa al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne dels Països Baixos i Jordània.

20 de maig del 2005

Tenint en compte la reserva formulada per Bèlgica en el moment de la ratificació:

El Govern del Regne dels Països Baixos ha examinat la reserva formulada pel Govern belga quan aquest va ratificar el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme pel que fa a l'article 14 d'aquest text.

El Govern del Regne dels Països Baixos apunta que la reserva formulada pel Govern belga s'ha d'aplicar únicament "en circumstàncies excepcionals" i que, en cas que s'apliqués aquesta reserva, Bèlgica

continua estant obligada pel principi general del dret *aut dedere aut judicare*. El Govern del Regne dels Països Baixos apunta a més que les circumstàncies excepcionals considerades en l'apartat 1 de la reserva del Govern belga no estan definides en aquesta reserva.

El Govern del Regne dels Països Baixos considera que les infraccions establertes a l'article 2 del Conveni són d'una gravetat tal que les disposicions de l'article 14 s'haurien d'aplicar en qualsevol circumstància.

A més, el Govern del Regne dels Països Baixos recorda el principi segons el qual la motivació política d'un acte no s'ha d'admetre com a justificant la denegació de les demandes d'extradició relatives a persones acusades de terrorisme.

El Govern del Regne dels Països Baixos emet per tant una objecció a la reserva formulada pel Govern belga al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Bèlgica i el Regne dels Països Baixos, sense que Bèlgica es beneficiï de la seva reserva.

30 d'agost del 2005

Respecte del text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern del Regne dels Països Baixos ha examinat atentament la declaració que ha fet la República Àrab d'Egipte en ratificar el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni esmentat, i considera que aquesta declaració constitueix una reserva, amb la finalitat de limitar de manera unilateral l'abast del Conveni. El Govern del Regne dels Països Baixos considera, a més, que aquesta declaració és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, en particular al seu objecte, que consisteix a reprimir el finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

A més, aquesta declaració és contrària a l'article 6 del Conveni, segons el qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern del Regne dels Països Baixos recorda que, en virtut del dret internacional consuetudinari tal com ha estat codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no són permeses les reserves

incompatibles amb l'objecte i la finalitat d'un conveni.

El Govern del Regne dels Països Baixos emet, doncs, una objecció a la declaració esmentada més amunt feta per la República Àrab d'Egipte respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no és, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne dels Països Baixos i la República Àrab d'Egipte.

Respecte d'una reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern del Regne dels Països Baixos ha examinat atentament la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de la seva adhesió al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni esmentat, i considera que aquesta reserva té com a efecte limitar de manera unilateral l'abast del Conveni i que és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, en particular al seu objecte, que consisteix a reprimir el finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

A més, aquesta reserva és contrària a l'article 6 del Conveni, segons els termes del qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern del Regne dels Països Baixos recorda que, en virtut del dret internacional consuetudinari tal com ha estat codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no són permeses les reserves incompatibles amb l'objecte i la finalitat d'un conveni.

El Govern del Regne dels Països Baixos emet, doncs, una objecció a la declaració esmentada més amunt feta per la República Àrab de Síria respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no és, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne dels Països Baixos i la República Àrab de Síria.

25 d'agost del 2006

Respecte de la interpretació formulada per Bangladesh en el moment de l'adhesió:

El Govern del Regne dels Països Baixos ha examinat la declaració feta pel Govern de la República Popular de Bangladesh en el moment de la seva adhesió al Conveni internacional per a la repressió del

finançament del terrorisme. La República Popular de Bangladesh ha declarat que la seva adhesió al Conveni no havia de ser considerada com a contrària a les seves obligacions internacionals que es deriven de la Constitució del país. En opinió del Govern del Regne dels Països Baixos, aquesta declaració porta a preguntar-se quines són les obligacions que la República Popular de Bangladesh entén que farà prevaler en el cas d'una contradicció entre el Conveni i la seva Constitució. Segons el Govern del Regne dels Països Baixos, les declaracions que deixen en la incertesa sobre la mesura en què un estat consent estar vinculat per les seves obligacions convencionals, han de ser considerades com a reserves generals que són incompatibles amb l'objecte i la finalitat d'un conveni.

El Govern del Regne dels Països Baixos emet, doncs, una objecció a la declaració esmentada més amunt i formulada pel Govern de la República Popular de Bangladesh respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no és, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne dels Països Baixos i la República Popular de Bangladesh.

Polònia

2 de maig del 2006

Respecte de la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern de la República de Polònia ha examinat la reserva que ha fet el Govern de la República Àrab de Síria respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

El Govern de la República de Polònia considera que la reserva formulada pel Govern de la República Àrab de Síria limita l'abast del Conveni de manera unilateral i que, per consegüent, és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern de la República de Polònia considera que aquesta reserva és contrària a l'article 6 del Conveni, segons els termes del qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern de la República de Polònia recorda que, segons la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no és permesa una reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern de la República de Polònia emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada formulada pel Govern de la República Àrab de Síria al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no és, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre la República de Polònia i la República Àrab de Síria.

2 d'agost del 2006

Respecte del text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern de la República de Polònia ha examinat el text explicatiu que ha fet la República Àrab d'Egipte respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

El Govern de la República de Polònia considera que la declaració formulada pel Govern àrab d'Egipte equival a una reserva destinada a limitar l'abast del Conveni de manera unilateral i que és, per consegüent, contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern de la República de Polònia considera que aquesta reserva és contrària a l'article 6 del Conveni, segons els termes del qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern de la República de Polònia recorda que, segons la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no és permesa una reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern de la República de Polònia emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada formulada pel Govern de la República Àrab d'Egipte al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no és, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre la República de Polònia et la República Àrab d'Egipte.

Portugal

27 d'agost del 2004

Tenint en compte la declaració formulada per Jordània en el moment de la ratificació:

... El Govern portuguès ha examinat la declaració que el Govern del Regne Haiximita de Jordània va formular en relació amb la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en el moment en què va ratificar el Conveni. El Govern portuguès considera que aquesta declaració és de fet

una reserva que pretén limitar unilateralment l'abast del Conveni i que per tant és contrària al seu objecte i la seva finalitat, és a dir, la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en siguin els autors.

La declaració a més va en contra de les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons els termes de les quals els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern portuguès vol recordar que en virtut del dret internacional consuetudinari tal com ha estat regulat en el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no s'autoritza cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern portuguès per tant emet una objecció a la reserva esmentada formulada pel Govern del Regne Haiximita de Jordània relativa al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. La present objecció tanmateix no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Portugal i el Regne Haiximita de Jordània.

31 d'agost del 2005

Respecte del text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern portuguès considera que la declaració feta pel Govern de la República Àrab d'Egipte és, de fet, una reserva destinada a limitar de manera unilateral l'abast del Conveni i que, per tant, és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni esmentat, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

A més, aquesta declaració és contrària a l'article 6 del Conveni, segons els termes del qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern portuguès recorda que, en virtut de la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no són permeses les reserves incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern portuguès emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada més amunt del Govern de la

República Àrab d'Egipte al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no és, però, un obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre Portugal i la República Àrab d'Egipte.

Respecte de la declaració formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern portuguès considera que la declaració feta pel Govern de la República Àrab de Síria és, de fet, una reserva destinada a limitar de manera unilateral l'abast del Conveni i que, per tant, és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni esmentat, és a dir, a la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

A més, aquesta declaració és contrària a l'article 6 del Conveni, segons els termes del qual els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern portuguès recorda que, en virtut de l'article 19, lletra c del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no són permeses les reserves incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern portuguès emet, doncs, una objecció a la reserva esmentada més amunt del Govern de la República Àrab de Síria al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció, però, no és un obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre Portugal i la República Àrab de Síria.

Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord

22 de novembre del 2002

Respecte de les reserves formulades per la República Popular Democràtica de Corea en el moment de la signatura:

La República Popular Democràtica de Corea, quan va signar el Conveni, va formular reserves respecte de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2, l'article 14 i l'apartat 1 de l'article 24. El Regne Unit s'oposa a les reserves formulades per la República Popular Democràtica de Corea respecte de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 i l'article 14 del Conveni, que considera incompatibles amb l'objecte i la finalitat d'aquest Conveni.

24 de febrer del 2004

Tenint en compte la declaració formulada per Jordània en el moment de la ratificació:

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord ha examinat la declaració que el Govern jordà va formular en relació amb la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en el moment en què va ratificar el Conveni. Considera que la declaració de Jordània equival de fet a una reserva que pretén limitar unilateralment l'abast del Conveni i que és contrària al seu objecte i la seva finalitat, és a dir, la repressió del finançament dels actes terroristes, independentment d'on es produeixin i de qui en siguin els autors.

El Govern del Regne Unit considera a més que la declaració esmentada és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals els estats part es comprometen a "adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern del Regne Unit vol recordar que en virtut de la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no s'autoritza cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern del Regne Unit per tant emet una objecció a la reserva esmentada formulada pel Govern jordà relativa al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. La present objecció tanmateix no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne Unit i Jordània.

20 de maig del 2005

Tenint en compte la reserva formulada per Bèlgica en el moment de la ratificació:

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord ha examinat la declaració que el Govern del Regne de Bèlgica ha formulat en relació amb l'article 14 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en el moment de ratificar el Conveni esmentat.

El Govern del Regne Unit remarca que aquesta reserva deixa sense efecte les disposicions de l'article 14 en "circumstàncies excepcionals". L'article 14 diu així:

"Per a les necessitats de l'extradició o de la cooperació judicial entre estats part, cap de les infraccions previstes a l'article 2 no es considera una infracció política, una infracció connexa a una infracció política o una infracció inspirada per mòbils polítics. En conseqüència, una demanda d'extradició

o de cooperació judicial fonamentada en una infracció d'aquest tipus no pot rebutjar-se per l'única raó que concerneix una infracció política, una infracció connexa a una infracció política o una infracció inspirada per mòbils polítics."

El Govern del Regne Unit remarca que les disposicions de l'article 14 reflecteixen en part el principi segons el qual la reivindicació de motivacions polítiques no es pot reconèixer com a motiu per justificar la denegació de demandes d'extradició de persones presentades com a terroristes. El Govern del Regne Unit considera que aquest principi és una mesura important de la lluita contra el terrorisme i que les disposicions de l'article 14 del Conveni en particular constitueixen una mesura determinant en el marc dels esforços desplegats pels estats per reprimir el finançament dels actes de terrorisme.

El Govern del Regne Unit remarca que segons els termes de l'apartat 1 de la reserva formulada pel Govern belga, aquesta reserva només s'aplicaria "en circumstàncies excepcionals" i que malgrat aquesta reserva, Bèlgica continua estant obligada pel principi *aut dedere aut judicare* enunciat a l'article 10 del Conveni. Tanmateix, el Govern del Regne Unit remarca també que la reserva esmentada no especifica quines són les circumstàncies excepcionals considerades.

Tenint en compte la gravetat de les infraccions establertes a l'article 2 del Conveni, el Govern del Regne Unit considera que les disposicions de l'article 14 s'haurien d'aplicar en totes les circumstàncies. Qualsevol reserva que vagi en contra de l'article 14 del Conveni, malgrat que reafirmi l'aplicació del principi *aut dedere aut judicare*, compromet l'eficàcia de les disposicions de l'article esmentat com a mesura que s'inscriu en el marc dels esforços desplegats pels estats per reprimir el finançament dels actes de terrorisme.

Per tant, el Govern del Regne Unit emet una objecció a la reserva esmentada formulada pel Govern belga en relació amb el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Tanmateix, aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne Unit i Bèlgica.

28 d'abril del 2006

Respecte de la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord ha examinat la reserva que ha fet el Govern de la República Àrab de Síria respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del

terrorisme, en el moment de la seva adhesió al Conveni.

El Govern del Regne Unit emet una objecció a la reserva esmentada.

3 d'agost del 2006

Respecte del text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord ha examinat el text explicatiu relatiu a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme fet pel Govern de la República Àrab d'Egipte en ratificar el Conveni. El Govern del Regne Unit considera la declaració feta per Egipte com una reserva destinada a limitar de manera unilateral l'abast del Conveni.

El Govern del Regne Unit emet una objecció a la reserva esmentada.

Respecte de la interpretació formulada per Bangladesh en el moment de l'adhesió:

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord ha examinat la "interpretació" respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, formulada pel Govern de la República Popular de Bangladesh en el moment de la seva adhesió a aquest Conveni. El Govern del Regne Unit considera aquesta interpretació de Bangladesh com una reserva destinada a limitar de manera unilateral l'abast del Conveni.

El Govern del Regne Unit fa objecció a aquesta reserva.

Suècia

27 de novembre del 2002

Respecte de les reserves formulades per la República Popular Democràtica de Corea en el moment de la signatura:

El Govern de Suècia ha examinat les reserves formulades per la República Popular Democràtica de Corea, en el moment de la signatura del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, relatives a la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 i l'article 14 del Conveni.

El Govern de Suècia considera que les reserves formulades per la República Popular Democràtica de Corea són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern de Suècia desitja recordar que, de conformitat amb el dret consuetudinari internacional tal com està regulat en el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es pot admetre

cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat d'un conveni.

És en l'interès comú dels estats que els convenis dels quals han decidit ser part siguin respectats, pel que fa al seu objecte i la seva finalitat, per totes les parts i els estats han d'estar disposats a aportar a la seva legislació totes les modificacions que siguin necessàries per tal de respectar les obligacions que els pertocquen en virtut dels convenis.

En conseqüència, el Govern de Suècia emet una objecció a la reserva esmentada més amunt que el Govern de la República Popular Democràtica de Corea ha formulat al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Suècia i la República Popular Democràtica de Corea. El Conveni entra, per tant, en vigor en la seva integritat entre els dos estats, sense que la República Popular Democràtica de Corea pugui beneficiar-se de la seva reserva.

27 de gener del 2004

Tenint en compte la declaració formulada per Israel en el moment de la ratificació:

El Govern suec ha examinat la declaració d'Israel en relació amb l'article 21 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, segons els termes de la qual Israel té la intenció d'excloure els Protocols addicionals dels Convenis de Ginebra del dret internacional humanitari.

El Govern suec recorda que el nom donat a una declaració amb l'objectiu d'excloure o modificar l'efecte jurídic de certes disposicions d'un conveni no és el que determina si es tracta o no d'una reserva al conveni. Estima que, sobre el fons, la declaració formulada per Israel constitueix una reserva.

El Govern suec opina que la majoria de les disposicions dels Protocols addicionals dels Convenis de Ginebra formen part del dret internacional consuetudinari, el qual vincula Israel. En absència d'aclariments, Suècia per tant emet una objecció a la reserva esmentada formulada per Israel al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Israel i Suècia. El Conveni entra en vigor en la seva totalitat entre els dos estats, sense que Israel es beneficiï d'aquesta reserva.

28 de maig del 2004

Tenint en compte la declaració formulada per Jordània en el moment de la ratificació:

El Govern suec ha examinat la declaració formulada pel Govern jordà en el moment de la ratificació del Conveni internacional per a la repressió del

finançament del terrorisme, segons la qual el Govern del Regne Haiximita de Jordània no considera els actes de lluita armada nacional i la lluita contra l'ocupació estrangera en l'exercici del dret dels pobles a l'autodeterminació com a actes terroristes en el sentit de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni.

El Govern suec recorda que el nom donat a una declaració amb l'objectiu d'excloure o modificar l'efecte jurídic de certes disposicions d'un conveni no és el que determina si es tracta o no d'una reserva al conveni. Estima que, sobre el fons, la declaració formulada pel Govern jordà constitueix una reserva.

L'objecte i la finalitat del Conveni és de reprimir el finançament dels actes de terrorisme, fins i tot els que estan definits a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni. Aquests actes en cap cas es poden justificar invocant l'exercici del dret dels pobles a l'autodeterminació.

A més, el Govern suec considera la reserva com a contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals els estats part tenen l'obligació d'adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs.

El Govern suec vol recordar que el dret internacional consuetudinari regulat en el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats exclou qualsevol reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat d'un conveni. És l'interès comú dels estats que els instruments dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats en el seu objecte i la seva finalitat per totes les parts, i que els estats estiguin preparats a efectuar totes les modificacions legislatives necessàries per complir les obligacions que els pertocquen en virtut d'aquests convenis.

Per tant, el Govern suec emet una objecció sobre la reserva formulada pel Govern jordà al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Jordània i Suècia. El Conveni entra en vigor entre les dues parts sense que Jordània es beneficiï de la seva reserva.

5 d'octubre del 2005

Respecte del text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació:

El Govern suec ha examinat la declaració explicativa feta pel Govern de la República Àrab d'Egipte en el moment de la ratificació del Conveni internacional

per a la repressió del finançament del terrorisme, segons la qual el Govern de la República Àrab d'Egipte no considera els actes de resistència en totes les seves formes, incloent-hi la resistència armada i la lluita davant de l'ocupació estrangera i l'acció ofensiva en l'exercici del dret dels pobles a disposar d'ells mateixos, com a actes terroristes en el sentit de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni.

El Govern suec recorda que el nom donat a una declaració destinada a excloure o modificar l'efecte jurídic de certes disposicions d'un conveni no és el que determina si es tracta d'una reserva al conveni o no. Estima que, en el fons, la declaració feta pel Govern de la República Àrab d'Egipte constitueix una reserva.

L'objecte i la finalitat del Conveni són reprimir el finançament dels actes de terrorisme, incloent-hi els definits a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni. Aquests actes no poden en cap cas ser justificats invocant l'exercici del dret dels pobles a l'autodeterminació.

A més, el Govern suec considera que la reserva és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals els estats part tenen l'obligació d'adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència del Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs.

El Govern suec insisteix a recordar que el dret internacional consuetudinari codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, exclou qualsevol reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat d'un conveni. És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

En conseqüència, el Govern suec emet una objecció a la reserva formulada pel Govern de la República Àrab d'Egipte al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República Àrab d'Egipte i Suècia. El Conveni entra en vigor entre les dues parts sense que la República Àrab d'Egipte es beneficiï de la seva reserva.

Respecte de la declaració formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió:

El Govern suec ha examinat la reserva explicativa feta pel Govern de la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, segons la qual el Govern de la República Àrab de Síria no considera els actes de resistència en totes les seves formes, incloent-hi la resistència armada nacional i la lluita davant de l'ocupació estrangera i l'acció ofensiva en l'exercici del dret dels pobles a l'autodeterminació, com a actes terroristes en el sentit de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni.

L'objecte i la finalitat del Conveni són reprimir el finançament dels actes de terrorisme, incloent-hi els definits a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni. Aquests actes no poden en cap cas ser justificats invocant l'exercici del dret dels pobles a l'autodeterminació.

A més, el Govern suec considera que la reserva és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals els estats part tenen l'obligació d'adoptar les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència del Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs.

El Govern suec insisteix a recordar que el dret internacional consuetudinari codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats exclou qualsevol reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat d'un conveni. És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

En conseqüència, el Govern suec emet una objecció a la reserva formulada pel Govern de la República Àrab de Síria al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República Àrab de Síria i Suècia. El Conveni entra en vigor entre les dues parts sense que la República Àrab de Síria es beneficiï de la seva reserva.

Veneçuela (República Bolivariana de)

La República Bolivariana de Veneçuela, de conformitat amb les disposicions de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, declara que ha establert la seva competència, en virtut de la seva legislació

interna, respecte dels delictes perpetrats en les situacions i les condicions a què fa referència l'apartat 2 de l'article 7 d'aquest Conveni.

Notificacions en virtut de l'apartat 3 de l'article 7

(Si no hi ha cap indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió)

Alemanya

... de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, la República Federal d'Alemanya ha establert la seva competència sobre totes les infraccions establertes a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni.

Aràbia Saudita

El Regne de l'Aràbia Saudita considera que el Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears no figura en l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni.

Argentina

Amb relació a l'apartat 3 de l'article 7, la República Argentina declara que l'àmbit d'aplicació territorial del seu dret penal està definit a l'article primer del Codi penal argentí (lleí núm. 11.729), que disposa que:

"Aquest Codi s'aplica:

1. Als delictes comesos o que produeixin efectes en el territori de la nació argentina o en llocs sotmesos a la seva jurisdicció;
2. Als delictes comesos a l'estranger per agents o empleats de les autoritats argentines en l'exercici de les seves funcions".

Per consegüent, la República Argentina establirà la seva competència en tots els delictes que figuren a la lletra c de l'apartat 2 de l'article 7, i els delictes que figuren a les lletres a, b i d quan aquests produeixin efectes en el territori de la República Argentina o en els llocs sotmesos a la seva jurisdicció o quan hagin estat comesos a l'estranger per agents o empleats de les autoritats argentines en l'exercici de les seves funcions.

Pel que fa als delictes que figuren a la lletra e de l'apartat 2 de l'article 7, la República Argentina exercirà la seva competència en la matèria de conformitat amb les disposicions legals en vigor en el seu territori. En aquest respecte, cal tenir en compte l'article 199 del Codi aeronàutic argentí, que disposa que:

"Els fets ocorreguts, els actes perpetrats i els delictes comesos a bord d'una aeronau privada argentina en el territori argentí, a les seves aigües territorials o en qualsevol altre lloc sobre el qual cap altre estat no exerceixi la seva sobirania, es regiran per les lleis de la nació argentina i seran jutjats pels seus tribunals.

Els tribunals argentins exerceixen la seva competència i les lleis de la nació s'apliquen igualment respecte dels fets ocorreguts, els actes perpetrats o els delictes comesos a bord d'una aeronau privada argentina en el territori d'un altre país, si s'atempta contra l'interès legítim de l'estat argentí o persones domiciliades a l'Argentina, o si el primer aterratge després del fet, l'acte o el delicte té lloc en el territori de la República".

Austràlia

24 d'octubre del 2002

(...) de conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, (...) Austràlia ha establert la seva competència per a tots els casos a què fa referència l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni esmentat.

Azerbaitjan

16 de juny del 2004

... de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional esmentat, la República d'Azerbaitjan es declara competent per tots els casos indicats.

Bielorússia

La República de Bielorússia estableix la seva competència pel que fa a les infraccions especificades a l'article 2 del Conveni en els casos establerts als apartats 1 i 2 de l'article 7.

Bèlgica

"... De conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, Bèlgica declara establir la seva competència, en virtut de la seva legislació interna, pel que fa a les infraccions perpetrades en les situacions establertes a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni."

Bolívia

13 de febrer del 2002

(...) de conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la República de Bolívia declara que ha establert la seva competència, en virtut de la seva legislació interna, pel que fa a les infraccions comeses en les situacions i

les condicions que determina l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni esmentat.

Brasil

26 de setembre del 2005

El Govern del Brasil declara que, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 7, del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la República Federativa del Brasil, en ratificar aquest instrument, estableix la seva competència en tots els delictes que figuren a les lletres de a a e de l'apartat 2 del mateix article.

Croàcia

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la República de Croàcia declara haver establert la seva competència en tots els casos especificats a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni.

Dinamarca

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, Dinamarca declara que l'article 6 -12 del Codi penal danès estableix la competència danesa respecte de les infraccions determinades a l'article 2 d'aquest Conveni en tots els casos esmentats a l'apartat 2 de l'article 7 d'aquest Conveni.

El Salvador

(...) 2) pel que fa a l'apartat 3 de l'article 7, la República d'El Salvador notifica que ha establert la seva competència d'acord amb la seva legislació nacional per a les infraccions comeses en tots els casos esmentats a l'apartat 2 de l'article 7; (...).

Eslovàquia

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la República Eslovaca declara que exercirà la seva competència tal com s'estableix a les lletres a a e de l'apartat 2 de l'article 7 d'aquest Conveni.

Espanya

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 7, el rei d'Espanya fa saber que en virtut de l'article 23 de la Llei orgànica núm. 6/1985 de l'1 de juliol de 1985 sobre el poder judicial, els tribunals espanyols tenen competència internacional pel que fa als casos determinats als apartats 1 i 2 de l'article esmentat.

Estònia

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, la República d'Estònia declara que establirà en el seu dret intern, pel que fa a les infraccions determinades a l'article 2, la competència esmentada a l'apartat 2 de l'article 7.

Finlàndia

En aplicació de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la República de Finlàndia estableix la seva competència per a les infraccions determinades a l'article 2 en tots els casos esmentats als apartats 1 i 2 de l'article 7.

Hongria

La República d'Hongria es declara competent per a tots els casos assenyalats a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni.

Illes Cook

El Govern declara, de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, les illes Cook competents per a tots els casos indicats a l'apartat 2 de l'article esmentat.

Islàndia

En aplicació de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, Islàndia declara que ha establert la seva competència pel que fa a les infraccions determinades a l'article 2 del Conveni, en tots els casos esmentats a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni.

Israel

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, el Govern israelià informa el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides que ha establert la seva competència respecte de les infraccions determinades a l'article 2, en tots els casos que s'enumeren a l'apartat 2 de l'article 7.

Jamaica

Jamaica estableix la seva competència en els delictes que figuren a l'article 2 tenint en compte la competència definida per la lletra c de l'apartat 2 de l'article 7, que disposa:

Cada estat part també pot establir la seva competència en aquests delictes quan:

c) La infracció tenia com a finalitat, o ha tingut com a resultat, la comissió d'una infracció enumerada a les lletres a o b de l'apartat 1 de l'article 2 destinat a obligar-lo a acomplir un acte qualsevol o a abstenir-se'n;

Jordània

Jordània decideix establir la seva competència en relació amb les infraccions enumerades a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni.

Letònia

Declaració:

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, adoptat a Nova York el 9 de desembre de 1999, la República de Letònia declara que quan li sigui aplicat aquest Conveni els convenis que s'enumeren tot seguit hauran de ser considerats com no figurant a l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni:

1. Conveni internacional contra la presa d'ostatges, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 17 de desembre de 1979.
2. Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980.
3. Conveni per a la repressió d'actes il·líicits contra la seguretat de la navegació marítima, adoptat a Roma el 10 de març de 1988.
4. Protocol per a la repressió d'actes il·líicits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, adoptat a Roma el 10 de març de 1988.
5. Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 15 de desembre de 1997.

Liechtenstein

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, el Principat de Liechtenstein declara que ha establert la seva competència per a les infraccions establertes a l'article 2 del Conveni en tots els casos esmentats a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni.

Lituània

Considerant les disposicions de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, el *Seimas* de la República de Lituània declara que la República de Lituània serà competent per a les infraccions determinades a l'article 2 del Conveni en els casos esmentats a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni.

Maurici

En aplicació de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni esmentat, el Govern de la República de Maurici

declara que ha establert la seva competència per conèixer sobre les infraccions especificades a l'apartat 2 de l'article esmentat.

Mèxic

24 de febrer del 2003

(...) de conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, Mèxic ha establert la seva competència per a les infraccions definides al Conveni en els casos següents:

- a) El delictes ha estat comès en el territori d'un altre estat part contra un nacional mexicà, si l'acusat es troba a Mèxic i no ha estat jutjat en el país on s'ha comès el delictes. Quan es tracta d'un delictes definit al Conveni, però comès en el territori d'un estat que no n'és part, ha de constituir també un delictes en virtut del dret intern d'aquest estat (lletra a de l'apartat 2 de l'article 7);
- b) El delictes ha estat comès contra els locals diplomàtics o consulars mexicans (lletra b de l'apartat 2 de l'article 7);
- c) El delictes ha estat comès a l'estranger, però té efectes o la intenció és que tingui efectes en el territori nacional (lletra c de l'apartat 2 de l'article 7).

Moldàvia

En aplicació de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la República de Moldàvia ha establert la seva competència per a les infraccions determinades a l'article 2 en tots els casos indicats a l'apartat 2 de l'article 7.

Mònaco

"El Principat de Mònaco informa, de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, adoptat a Nova York el 9 de desembre de 1999, que es reconeix una competència molt àmplia relativa a les infraccions esmentades en el Conveni esmentat.

La competència jurisdiccional del Principat s'estableix així de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 7 per a:

- a) El delictes comès en el seu territori, com és el cas de Mònaco en aplicació del principi general de territorialitat de la llei.
- b) El delictes comès a bord d'una nau que arbori la bandera monegasca, com és el cas de Mònaco en aplicació dels articles L.633-1 i següents del Codi del mar.

c) El delictes comès a bord d'una aeronau matriculada de conformitat amb la legislació monegasca: el Conveni de Tòquio del 14 de setembre de 1963, que va esdevenir executori a Mònaco pel Decret Sobirà núm. 7.963 del 24 d'abril de 1984, estableix que les corts i els tribunals de l'estat de matriculació de l'aeronau són competents per conèixer els delictes i els actes que tenen lloc a bord seu.

d) El delictes comès per un súbdit monegasc: el Codi de procediment penal estableix, en els seus articles 5 i 6, que qualsevol monegasc que hagi estat declarat culpable a l'estranger d'un fet qualificat de delictes pel dret en vigor al Principat hi podrà ser perseguit i jutjat.

D'altra banda, la competència jurisdiccional del Principat s'estableix de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 7 quan:

a) Un fet d'aquest tipus té com a finalitat o com a resultat la comissió d'un delictes de caràcter terrorista en el seu territori o contra un dels seus nacionals. Els articles 42 i 43 del Codi penal permeten, de manera general, al jutge monegasc de castigar les persones còmplices de l'autor, perseguit judicialment a Mònaco, per les infraccions establertes a l'article 2 del Conveni.

b) Un fet d'aquest tipus té com a finalitat o com a resultat la comissió d'un delictes de caràcter terrorista contra una instal·lació governamental o pública o contra locals diplomàtics o consulars: l'atemptat que tindrà com a finalitat els estralls, la matança i el pillatge en territori monegasc es castigarà amb l'article 65 del Codi penal; a més, l'article 7 del Codi de procediment penal permet perseguir judicialment i jutjar a Mònaco l'estranger que, fora del territori del Principat, hagi estat declarat culpable d'un delictes que atempta contra la seguretat de l'estat, fins i tot d'un delictes contra agents o locals diplomàtics o consulars monegascos.

c) Un fet d'aquest tipus té com a finalitat o com a resultat la comissió d'un delictes de caràcter terrorista que pretén obligar l'estat que compleixi un acte qualsevol o que se n'abstingui: els fets delictius en qüestió corresponen normalment a una de les incriminacions abans esmentades, directament o per la via de la complicitat.

d) El delictes ha estat comès per un apàtrida resident habitualment en territori monegasc: l'aplicació del principi general de territorialitat de la Llei penal permet perseguir judicialment els apàtrides residents habitualment a Mònaco.

e) El delictes ha estat comès a bord d'una aeronau explotada pel Govern monegasc: en el cas que el Govern monegasc explotés directament una aeronau o una línia aèria, les seves aeronaus haurien de ser

matriculades a Mònaco, la qual cosa faria que fos aplicable el Conveni de Tòquio del 14 de setembre de 1963 esmentat anteriorment.

Noruega

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, Noruega declara que ha establert la seva competència respecte de les infraccions determinades a l'article 2 en tots els casos indicats a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni esmentat.

República de Corea

7 de juliol del 2004

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, La República de Corea proporciona les informacions següents sobre la seva competència en matèria penal. Els principis que regulen la competència de la República de Corea en matèria penal estan exposats en el capítol primer de la primera part del Codi penal coreà, les disposicions del qual diuen així:

Article 2 (crims comesos sobre el territori nacional)

El present Codi és aplicable a qualsevol persona, ciutadà coreà o ciutadà estranger, que comet un crim a l'interior del territori de la República de Corea.

Article 3 (crims comesos per coreans fora del país)

El present Codi és aplicable a tot ciutadà coreà que comet un crim fora del territori de la República de Corea.

Article 4 (crims comesos per estrangers sobre una nau coreana o altra, fora del país)

El present Codi és aplicable a tot estranger que comet un crim a bord d'una nau o d'una aeronau coreana, fora del territori de la República de Corea.

Article 5 (crims comesos per estrangers fora de Corea)

El present Codi és aplicable a tot estranger que comet un dels crims següents fora del territori de la República de Corea:

1. Crims relacionats amb una insurrecció;
2. Crims en relació amb un acte de traïció;
3. Ultratge a la bandera del país;
4. Crims relatiu a la moneda del país;
5. Crims relatius als títols, valors postals i efectes timbrats;
6. Crims especificats als articles 225 a 230, entre els quals els relatius als documents;

7. Crims establerts a l'article 238, entre els quals els relatius als segells.

Article 6 (crims comesos per estrangers, fora del país, contra la República de Corea i els ciutadans coreans)

El present Codi és aplicable a qualsevol estranger que comet un crim, diferent dels que enuncia l'article anterior, en contra de la República de Corea o dels seus ciutadans, fora del territori del país, excepte si l'acte considerat no constitueix un crim o estigui exempt de qualsevol acció legal o sanció en virtut de la llei del lloc del delictes.

Article 8 (aplicació de les disposicions generals)

Les disposicions dels articles esmentats també són aplicables als crims tal com es defineixen en altres lleis, excepte si les lleis esmentades ho disposen altrament.

República Txeca

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, la República Txeca declara que ha establert la seva competència pel que fa als delictes que figuren a l'article 2 del Conveni, en tots els casos previstos a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni.

Romania

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, Romania declara que ha establert la seva competència respecte de les infraccions determinades a l'article 2, en tots els casos indicats als apartats 1 i 2 de l'article 7, d'acord amb les disposicions pertinents del seu dret intern.

Rússia

1. En aplicació de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, la Federació de Rússia declara que estableix la seva competència sobre els actes reconeguts com a infraccions de conformitat amb l'article 2 del Conveni, en els casos esmentats als apartats 1 i 2 de l'article 7 del Conveni; (...).

Singapur

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, la República de Singapur fa saber que ha establert la seva competència respecte de les infraccions determinades a l'article 2 del Conveni en els casos indicats a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni.

Suècia

5 de novembre del 2002

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, Suècia comunica la informació següent sobre la seva competència en

matèria penal. Les normes que regulen la competència de Suècia en matèria penal consten als articles de l'1 al 5 del capítol 2 del Codi penal suec, que diuen el següent:

Article 1

Els delictes majors comesos al Regne són jutjats segons el dret suec per un tribunal suec. El mateix succeeix quan el lloc on s'ha comès un delictes major no està determinat amb certesa però existeixen motius per presumir que s'ha comès al Regne.

Article 2

Un delictes major comès fora del Regne es jutja segons el dret suec per un tribunal suec, si el seu autor és:

1. Un ciutadà suec o un estranger domiciliat a Suècia.
2. Un estranger no domiciliat a Suècia però que, després d'haver comès el delictes, ha esdevingut ciutadà suec o ha establert el seu domicili a Suècia, o és ciutadà danès, finlandès, islandès o noruec, i es troba al Regne.
3. Qualsevol altre estranger present al Regne si, en virtut de la llei sueca, el delictes major es castiga amb una pena privativa de llibertat de més de sis mesos.

L'apartat 1 no s'aplica si l'acte en qüestió no compromet la responsabilitat penal de l'autor en virtut de la llei del lloc on s'ha comès o si s'ha comès en una zona que no pertany a cap estat i, en virtut de la llei sueca, no comporta una pena més greu que una multa.

En els casos a què fa referència aquest article, no es pot imposar una sanció més greu que la pena més dura prevista per al delictes major en qüestió per la llei en vigor en el lloc on s'ha comès.

Article 3

En els casos diferents dels enumerats a l'article 2, un delictes major comès fora del Regne es jutja segons el dret suec per un tribunal suec si:

1. Ha estat comès a bord d'una nau o una aeronau sueques, o pel comandant o un membre de la tripulació d'una nau o una aeronau sueques en l'exercici de les seves funcions.
2. Ha estat comès per un membre de les forces armades en una zona on es trobava un destacament d'aquestes forces, o per una altra persona en aquesta zona si el destacament s'hi trobava per altres motius que un exercici.
3. Ha estat comès per un membre d'un contingent de les forces armades sueques a l'estranger, en l'exercici de les seves funcions fora del Regne.
3. a) Ha estat comès per un policia, un duaner, un guardacostes en el compliment d'una missió no

limitada en virtut d'un acord internacional ratificat per Suècia, en l'exercici de les seves funcions fora del Regne.

4. Anava dirigit contra la nació sueca, una autoritat municipal o una altra assemblea sueca o una institució pública sueca.

5. Ha estat comès en una zona que no pertany a cap estat i anava dirigit contra un ciutadà suec, una associació o una institució privada sueca o un estranger domiciliat a Suècia.

6. Es tracta del desviament d'un avió, d'un acte de sabotatge contra una nau, una aeronau o un aeroport, de l'encunyació de moneda falsa, d'una temptativa de cometre un d'aquests delictes majors, d'un crim segons el dret internacional, d'una operació il·lícita relacionada amb armes químiques, d'una operació il·lícita relacionada amb mines o d'una declaració falsa o negligent davant un tribunal internacional.

7. La sanció més lleu fixada pel dret suec és una pena privativa de llibertat d'almenys quatre anys.

Article 3 a)

A més dels casos enumerats als articles de l'1 al 3, els delictes majors són jutjats segons el dret suec per un tribunal suec, de conformitat amb les disposicions de la Llei sobre la cooperació internacional en els casos penals.

Article 4

Un delicte major es considera que s'ha comès en el lloc on s'ha perpetrat l'acte delictiu i s'ha comès el delicte o, en el cas d'una temptativa, en el lloc on estava previst que es cometés el delicte.

Article 5

L'inici de l'acció penal per un delicte major comès en el Regne a bord d'una nau o d'una aeronau estrangera, per un estranger que n'era el comandant, un membre de la tripulació o un passatger, contra un altre estranger o un interès estranger, requereix l'autorització del Govern o d'una persona designada pel Govern.

L'acció penal per un delicte major comès fora del Regne només pot ser iniciada si compta amb l'autorització esmentada a l'apartat anterior. Tanmateix, es podran iniciar accions penals sense aquesta autorització si el delicte major consisteix en una declaració falsa o negligent davant un tribunal internacional o si el delicte major ha estat comès:

1. A bord d'una nau o d'una aeronau sueques o pel comandant o un membre de la tripulació d'una nau o una aeronau en l'exercici de les seves funcions.

2. Per un membre de les forces armades en una zona on es trobava un destacament d'aquestes forces.

3. Per un membre d'un contingent de les forces armades sueques a l'estranger, en l'exercici de les seves funcions, fora del Regne.

4. Per un policia, un duaner o un guardacostes en el compliment d'una missió no limitada en virtut d'un acord internacional ratificat per Suècia, en l'exercici de les seves funcions fora del Regne.

5. A Dinamarca, Finlàndia, Islàndia o Noruega o a bord d'una nau o d'una aeronau que du a terme desplaçaments regulars entre llocs situats a Suècia o en un d'aquests països.

6. Per un ciutadà suec, danès, finlandès, islandès o noruec, contra un interès suec.

Suïssa

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, Suïssa estableix la seva competència respecte de les infraccions enumerades a l'article 2 en tots els casos previstos a l'apartat 2 de l'article 7.

Tunísia

La República de Tunísia, en ratificar el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides en la sessió 54 del 9 de desembre de 1999 i signat per la República de Tunísia el 2 de novembre del 2001, declara que es considera obligada per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni i decideix establir la seva competència jurisdiccional en les infraccions següents:

- La infracció tenia com a finalitat, o ha tingut com a resultat, la comissió d'una infracció enumerada a les lletres a o b de l'apartat 1 de l'article 2 en el seu territori o contra un dels seus nacionals.

- La infracció tenia com a finalitat, o ha tingut com a resultat, la comissió d'una infracció enumerada a les lletres a o b de l'apartat 1 de l'article 2 contra una instal·lació pública de l'estat esmentat situada fora del seu territori, incloent-hi els seus locals diplomàtics o consulars.

- La infracció tenia com a finalitat, o ha tingut com a resultat, la comissió d'una infracció enumerada a les lletres a o b de l'apartat 1 de l'article 2 destinat a obligar-lo a acomplir un acte qualsevol o a abstenir-se'n.

- La infracció ha estat comesa per un apàtrida que resideix habitualment en el seu territori.

- La infracció ha estat comesa a bord d'una aeronau explotada pel Govern de l'estat esmentat.

Turquia

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, Turquia ha establert la seva competència, en virtut de la seva legislació interna, respecte de les infraccions previstes a l'article 2 en tots els casos previstos a l'apartat 2 de l'article 7.

Ucraïna

Ucraïna estableix la seva competència respecte de les infraccions determinades a l'article 2 del Conveni en els casos indicats a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni.

Uzbekistan

5 de febrer del 2002

La República d'Uzbekistan es declara competent pel que fa a les infraccions determinades a l'article 2 del Conveni per a tots els casos indicats a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni.

Veneçuela

La República Bolivariana de Veneçuela, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, declara que estableix la seva competència, en virtut de la seva legislació interna, pel que fa a les infraccions perpetrades en les situacions i les condicions establertes a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni esmentat.

Xile

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, el Govern xilè declara que en virtut de l'article 6, núm. 8 de l'Estatut orgànic dels tribunals de la República de Xile, les infraccions comeses fora del territori de la República tipificats pels convenis conclusos amb altres potències continuen sent de la competència de la jurisdicció xilena.

Xina

En virtut de l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni, la República Popular de la Xina estableix la seva competència en tots els delictes que figuren a les cinc lletres de l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni. Tanmateix, aquesta competència no s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong (República Popular de la Xina).

Xipre

27 de desembre del 2001

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 (ratificació i altres disposicions) del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, la República de Xipre declara que en els termes de la secció 7.1. de la seva Llei núm. 29 (III) del 2001 que ratifica el Conveni, ha establert la seva competència respecte de les infraccions determinades a l'article 2 en tots els casos establerts a l'apartat 2 de l'article 7 d'aquest Conveni.

Notes

1. Amb una comunicació respecte de Hong Kong i Macau:

1. De conformitat amb les disposicions de l'article 153 de la Llei fonamental de la Regió Administrativa Especial de Hong Kong (República Popular de la Xina) i de l'article 138 de la Llei fonamental de la Regió Administrativa Especial de Macau (República Popular de la Xina), el Govern de la República Popular de la Xina decideix que el Conveni s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong i a la Regió Administrativa Especial de Macau.

2. Les reserves formulades per la República Popular de la Xina a l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni s'apliquen a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong i la Regió Administrativa Especial de Macau.

3. La competència de la República Popular de la Xina en les infraccions determinades a les cinc lletres de l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni, no s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.

4. Respecte de la Regió Administrativa Especial de Macau, els tres instruments següents no es considera que figuren en l'annex a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni:

- a) Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 de març de 1980;
- b) Conveni per a la repressió d'actes il·lítics contra la seguretat de la navegació marítima, fet a Roma el 10 de març de 1988;
- c) Protocol per a la repressió d'actes il·lítics contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, fet a Roma el 10 de març de 1988.

2. Amb una exclusió territorial en relació amb les illes Fèroe i Groenlàndia.

3. Amb una exclusió territorial en relació amb Tokelau que diu així: ... i declara que, de conformitat amb l'estatut constitucional dels tokelauans i tenint en compte el seu compromís per obrar en l'adveniment de la seva autonomia per un

acte d'autodeterminació en virtut de la Carta de les Nacions Unides, la present adhesió només s'aplicarà a Tokelau quan el Govern neozelandès hagi dipositat una declaració sobre aquesta qüestió prop del dipositari després d'una consulta apropiada amb aquest territori.

4. Per al Regne a Europa.

El 23 de març del 2005, el Govern neerlandès va notificar al secretari general que el Conveni s'aplicaria a Aruba amb la declaració següent:

El Regne dels Països Baixos prop de l'Organització de les Nacions Unides entén que l'apartat 1 de l'article 10 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme reconeix el dret que les autoritats judicials competents tenen de decidir de no incoar accions legals contra el presumpte autor d'una infracció d'aquest tipus si, segons l'opinió d'aquestes autoritats, importants consideracions de dret processal indiquen que accions legals efectives són impossibles.

5. El secretari general ha rebut comunicacions respecte de la reserva formulada per Bèlgica en el moment de la ratificació, dels governs següents en les dates que s'indiquen a continuació:

Rússia (7 de juny del 2005):

Rússia considera el Conveni com un instrument destinat a establir un mecanisme sòlid i eficaç de cooperació entre els estats per prevenir i combatre el finançament del terrorisme independentment de les formes i les motivacions. Una de les idees fortes que ha presidit l'establiment d'aquest mecanisme és que cal que els estats tinguin una concepció comuna i imparcial de la infracció que consisteix a finançar terroristes i organitzacions terroristes així com principis que cal observar per perseguir aquesta infracció i castigar-ne els autors.

Rússia apunta que amb els objectius de perseguir i prevenir sistemàticament les infraccions relacionades amb el finançament del terrorisme, el Conveni imposa clarament als estats part, entre altres, l'obligació, quan examinen les qüestions d'extradició o de cooperació judicial vinculades a aquesta infracció, de no invocar un nexa entre la infracció i motivacions polítiques.

Rússia opina que reconèixer a un estat part del Conveni el dret de denegar l'extradició o la cooperació judicial amb el motiu que la infracció comesa és de tipus polític, és connexa a una infracció política o està inspirada per mòbils polítics, posa en dubte els drets i les obligacions dels altres estats part en el Conveni d'establir la seva

competència sobre les infraccions enunciades en el Conveni i de perseguir-ne els autors.

A més, definir una infracció com a infracció política o connexa a una infracció política no consisteix a recórrer a un criteri objectiu i introdueix una inseguretat jurídica considerable en les relacions entre els estats part del Conveni.

Rússia també estima que la reserva formulada pel Regne de Bèlgica pot comprometre l'aplicació uniforme del Conveni i la realització dels seus objectius clau, en particular la instauració de condicions favorables a una acció concertada de la comunitat internacional per combatre el terrorisme i els crims que contribueixen a cometre actes de terrorisme.

Rússia reitera la seva condemna sense equívoc de tots els actes, de tots els mètodes i de totes les pràctiques de terrorisme sota totes les seves formes i manifestacions així com qualsevol tipus d'assistència (fins i tot financera) per a aquests tipus d'actes i, demana al Regne de Bèlgica que revisi la seva posició expressada en la reserva.

Argentina (22 d'agost del 2005):

El Govern de la República Argentina ha estudiat la reserva formulada pel Govern del Regne de Bèlgica segons la qual, en circumstàncies excepcionals, Bèlgica es reserva el dret de denegar l'extradició o la cooperació judicial per als delictes que figuren a l'article 2 que consideri que són un delictes polític, un delictes relacionat amb un delictes polític o un delictes inspirat per mòbils polítics.

El mateix article 14 indica clarament que el seu objecte és establir la inadmissibilitat del caràcter o la motivació política del delictes. La regla que imposa és categòrica i no conté cap excepció de cap tipus, per la qual cosa una reserva com aquesta és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, inacceptable, des del punt de vista del Govern de la República Argentina.

L'efecte de la reserva no s'anul·la per l'afirmació del principi *aut dedere aut judicare* contingut en l'apartat 2 d'aquesta reserva, ja que l'aplicació d'aquest principi deriva de les regles enunciades en el Conveni i no exigeix cap compromís de respecte per part dels estats part. D'altra banda, l'aplicació d'aquest principi, si no escau de procedir a l'extradició, contribueix a l'exercici de la competència penal local, mentre que l'excepció feta pel Govern del Regne de Bèlgica obstaculitza en tots els casos la cooperació judicial.

El Govern de la República Argentina emet, doncs, una objecció a la reserva emesa pel Govern del Regne de Bèlgica respecte de l'article 14 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del

terrorisme. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República Argentina i el Regne de Bèlgica.

6. El secretari general ha rebut una comunicació relativa al text explicatiu formulat per Egipte en el moment de la ratificació, del Govern següent i en la data que s'indica a continuació:

Argentina (22 d'agost del 2005):

Respecte de les declaracions fetes pel Regne Haiximita de Jordània i la República Àrab d'Egipte quant a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2, i qualsevol altra declaració del mateix tenor que pugui ser feta per altres estats en el futur, el Govern de la República Argentina considera que tots els actes de terrorisme són crims independentment de la seva motivació i que tots els estats han de cooperar per reprimir aquests actes i que se'n jutgin els autors.

República Txeca (23 d'agost del 2006):

El Govern de la República Txeca ha examinat la declaració explicativa formulada pel Govern de la República Àrab d'Egipte respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en el moment de la seva ratificació.

El Govern de la República Txeca considera que aquesta declaració equival a una reserva destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni. Estima, a més, que aquesta reserva és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del finançament d'actes terroristes, com els que estan definits a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

A més, el Govern de la República Txeca considera que la declaració és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals "cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència del Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern de la República Txeca recorda que, en virtut del dret internacional consuetudinari tal com està codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no està autoritzada cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat d'un conveni.

El Govern de la República Txeca emet, doncs, una objecció a la reserva al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme

formulada pel Govern de la República Àrab d'Egipte. Tanmateix, aquesta objecció no és un obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre la República Àrab d'Egipte i la República Txeca. El Conveni entra, doncs, en vigor entre els dos estats sense que la República Àrab d'Egipte pugui fer valer la seva reserva.

7. El 30 de març del 2006, el Govern estonià ha notificat al secretari general que havia decidit de retirar la seva declaració formulada en el moment de la ratificació. El text de la declaració diu el següent:

[...] De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 2 del Conveni, la República d'Estònia declara que no es considera obligada pel Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, fet a Roma el 10 de març de 1988, annexat al Conveni; [...]

8. El secretari general ha rebut una comunicació relativa a la declaració formulada per Israel en el moment de la ratificació, del Govern següent i en la data indicada a continuació:

Argentina (22 d'agost del 2005):

Respecte de la declaració feta per l'Estat d'Israel en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, quant a l'article 21, el Govern de la República Argentina interpreta l'expressió dret internacional humanitari com el conjunt de les normes que constitueixen aquest dret, ja siguin d'origen consuetudinari o convencional i incloses les que figuren en els Convenis de Ginebra de 1949 i els seus protocols addicionals de 1977.

9. El secretari general ha rebut comunicacions relatives a la declaració formulada per Jordània en el moment de la ratificació, dels governs següents i en les dates indicades a continuació:

Bèlgica (24 de setembre del 2004):

El Govern del Regne de Bèlgica ha examinat la declaració formulada pel Govern del Regne Haiximita de Jordània en el moment de la ratificació del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en particular la part de les declaracions en la qual el Govern del Regne de Jordània declara que "no considera els actes de lluita armada nacional i la lluita contra l'ocupació estrangera en l'exercici del dret dels pobles a l'autodeterminació com a actes terroristes en el sentit de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni". El Govern belga considera que aquesta declaració constitueix una reserva que pretén limitar unilateralment l'abast del Conveni i que és contrària

a l'objecte i la finalitat d'aquest, és a dir, la repressió del finançament del terrorisme, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

A més, aquesta declaració infringeix l'article 6 del Conveni, segons el qual "Cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs".

El Govern belga recorda que en virtut de la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es pot formular cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern belga s'oposa per tant a la reserva esmentada formulada pel Govern jordà en relació amb el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Bèlgica i Jordània.

Federació de Rússia (1 de març del 2005):

Rússia ha examinat la declaració formulada pel Regne Haiximita de Jordània en el moment de la ratificació del Conveni internacional de 1999 per a la repressió del finançament del terrorisme.

Rússia considera que tot estat que consent expressament a estar obligat pel Conveni ha d'adoptar, de conformitat amb l'article 6, les mesures que puguin ser necessàries per garantir que els actes criminals enumerats a l'article 2, en particular els que estan destinats a matar o ferir greument un civil o qualsevol altra persona que no participa directament a les hostilitats en una situació de conflicte armat, quan, pel seu tipus o el seu context, tenen per objectiu intimidar una població o constrènyer un govern o una organització internacional a acomplir o a abstenir-se d'acomplir qualsevol acte, no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs.

Havent fet seus els objectius i els principis inscrits en la Carta de les Nacions Unides, Rússia vol portar l'atenció sobre el fet que el dret dels pobles a l'autodeterminació no ha d'anar en contra dels altres principis fonamentals del dret internacional, com ara els principis de resolució pacífica dels conflictes, de la integritat territorial dels estats i del respecte dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

Segons la seva opinió, la declaració del Regne Haiximita de Jordània pot comprometre l'aplicació del Conveni entre el Regne Haiximita de Jordània i

els altres estats part i per tant pot ser un obstacle per a la seva cooperació amb la finalitat de la repressió del finançament del terrorisme. És l'interès de tots promoure i reforçar aquesta cooperació concebut i adoptant mesures concretes per tal de prevenir el finançament del terrorisme i lluitar en contra portant davant de la justícia persones que participen en activitats terroristes, amb el benentès que el nombre i la gravetat dels actes terroristes internacionals depenen en gran part dels fons de què disposen els terroristes.

Rússia reafirma la seva condemna sense equívoc de tots els actes, mètodes i pràctiques terroristes, que considera com a criminals i injustificables sota totes les seves formes i manifestacions, independentment d'on es cometin i de qui en siguin els autors, i demana al Regne Haiximita de Jordània de canviar la seva posició.

Japó (14 de juliol del 2005):

En el moment de dipositar l'instrument de ratificació, el Govern del Regne Haiximita de Jordània va formular la declaració següent: "el Govern del Regne Haiximita de Jordània no considera els actes de lluita armada nacional i la lluita contra l'ocupació estrangera en l'exercici del dret dels pobles a l'autodeterminació com a actes terroristes en el sentit de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni."

El Govern japonès vol destacar les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons el qual cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, per garantir que els actes criminals que siguin competència d'aquest Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb d'altres motius anàlegs.

El Govern japonès considera que la declaració formulada pel Regne Haiximita de Jordània pretén excloure els actes de lluita armada nacional i la lluita contra l'ocupació estrangera en l'exercici del dret dels pobles a l'autodeterminació de l'àmbit d'aplicació del Conveni i considera que aquesta declaració constitueix una reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni. El Govern japonès, per tant, emet una objecció a la reserva esmentada formulada pel Regne Haiximita de Jordània.

Argentina (22 d'agost del 2005):

Respecte de les declaracions fetes pel Regne Haiximita de Jordània i la República Àrab d'Egipte quant a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2, i qualsevol altra declaració del mateix tenor que pugui ser feta per altres estats en el futur, el Govern de la

República Argentina considera que tots els actes de terrorisme són crims independentment de la seva motivació i que tots els estats han de cooperar per reprimir aquests actes i que se'n jutgin els autors.

Irlanda (23 de juny del 2006):

El Govern irlandès ha examinat la declaració que el Govern del Regne Haiximita de Jordània ha fet en el moment de la ratificació del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, signat a Nova York, el 9 de desembre de 1999, segons la qual el Regne Haiximita de Jordània no considera com a acte de terrorisme en el sentit de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni, els actes de lluita armada nacional i la lluita davant l'ocupació estrangera, en l'exercici del dret dels pobles a l'autodeterminació.

El Govern irlandès estima que aquesta declaració equival a una reserva destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni. Estima, a més, que aquesta reserva és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del finançament d'actes terroristes, com els que es defineixen a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

La reserva esmentada és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència del Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs.

El Govern irlandès recorda que, en virtut del dret internacional consuetudinari tal com ha estat codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no està autoritzada cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat d'un conveni. És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

El Govern irlandès emet, doncs, una objecció a la reserva formulada pel Govern del Regne Haiximita de Jordània respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no constitueix, però, un obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre Irlanda i el Regne Haiximita de Jordània. El Conveni entra, doncs, en vigor entre els dos estats, sense que el

Regne Haiximita de Jordània pugui fer valer la seva reserva.

República Txeca (23 d'agost del 2006):

El Govern de la República Txeca ha examinat la declaració formulada pel Govern del Regne Haiximita de Jordània respecte de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, en el moment de la seva ratificació.

El Govern de la República Txeca considera que aquesta declaració equival a una reserva destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni. Estima, a més, que aquesta reserva és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del finançament d'actes terroristes, com els que estan definits a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

A més, el Govern de la República Txeca estima que la declaració és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals "cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència del Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern de la República Txeca recorda que, en virtut del dret internacional consuetudinari tal com ha estat codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no s'autoritza cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat d'un conveni.

El Govern de la República Txeca emet, doncs, una objecció a la reserva al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme formulada pel Govern del Regne Haiximita de Jordània. Tanmateix, aquesta objecció no és un obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne Haiximita de Jordània i la República Txeca. El Conveni entra, doncs, en vigor entre els dos estats sense que el Regne Haiximita pugui fer prevaler la seva reserva.

10. El secretari general ha rebut una comunicació relativa a la reserva formulada per la República Àrab de Síria en el moment de l'adhesió, del Govern següent en la data que s'indica a continuació:

Irlanda (23 de juny del 2006):

El Govern irlandès ha examinat la declaració que el Govern de la República Àrab de Síria ha fet en adherir-se al Conveni internacional per a la repressió

del finançament del terrorisme, signat a Nova York, el 9 de desembre de 1999, segons la qual la República Àrab de Síria no considera com un acte de terrorisme en el sentit de la lletra b de l'apartat 1, de l'article 2 del Conveni, els actes de resistència a l'ocupació estrangera.

El Govern irlandès estima que aquesta declaració equival a una reserva ja que està destinada a limitar unilateralment l'abast del Conveni. Estima, a més, que aquesta reserva és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del finançament d'actes terroristes, tal com estan definits a la lletra b de l'apartat 1, de l'article 2 del Conveni, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

La reserva esmentada és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència del Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs.

El Govern irlandès recorda que, en virtut del dret internacional consuetudinari tal com ha estat codificat en el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no està autoritzada cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat d'un conveni. És l'interès comú dels estats que l'objecte i la finalitat dels convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a efectuar totes les modificacions de la seva legislació necessàries per complir les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

El Govern irlandès emet, doncs, una objecció a la reserva formulada per la República Àrab de Síria respecte del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no constitueix, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre Irlanda i la República Àrab de Síria. El Conveni entra, per tant, en vigor entre els dos estats sense que la República Àrab de Síria pugui fer prevaler la seva reserva.

República Txeca (23 d'agost del 2006):

El Govern de la República Txeca ha examinat la reserva a la lletra b de l'apartat 1, de l'article 2 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, formulada pel Govern de la República Àrab de Síria en el moment de la seva adhesió.

El Govern de la República Txeca considera que aquesta reserva és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni, és a dir, a la repressió del

finançament d'actes terroristes, tal com estan definits a la lletra b de l'apartat 1, de l'article 2 del Conveni, independentment d'on es produeixin i de qui en sigui l'autor.

A més, el Govern de la República Txeca considera que aquesta reserva és contrària a les disposicions de l'article 6 del Conveni, segons les quals "cada estat part adopta les mesures que puguin ser necessàries, fins i tot, si escau, d'ordre legislatiu, perquè els actes criminals que siguin competència del Conveni no puguin justificar-se en cap circumstància amb consideracions de naturalesa política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o amb altres motius anàlegs".

El Govern de la República Txeca recorda que, en virtut del dret internacional consuetudinari tal com ha estat codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no està autoritzada cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat d'un conveni. El Govern de la República Txeca emet, doncs, una objecció a la reserva al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme formulada pel Govern de la República Àrab de Síria. Aquesta objecció no és, però, cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre la República Àrab de Síria i la República Txeca. El Conveni entra, doncs, en vigor entre els dos estats sense que la República Àrab de Síria pugui fer prevaler la seva reserva.

11. Tenint en compte la declaració formulada per la República Popular Democràtica de Corea en el moment de la signatura, el secretari general ha rebut del Govern següent la comunicació a la data indicada:

República de Moldàvia (6 d'octubre del 2003):

El Govern de la República de Moldàvia ha examinat les reserves formulades pel Govern de la República Popular Democràtica de Corea en el moment de la signatura del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

El Govern de la República de Moldàvia considera que les reserves formulades en virtut de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 i de l'article 14 són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni, ja que tenen com a objectiu privar d'efecte jurídic disposicions essencials del Conveni.

El Govern de la República de Moldàvia recorda que en virtut de la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no es pot admetre cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni. És l'interès comú dels estats que els convenis dels quals han escollit esdevenir part siguin respectats, pel que fa al seu objecte i la seva finalitat,

per totes les parts i que els estats estiguin preparats per aportar a la seva legislació totes les modificacions necessàries per respectar les obligacions que els pertoquen en virtut d'aquests convenis.

El Govern de la República de Moldàvia per tant emet una objecció a les reserves més amunt esmentades del Govern de la República Popular Democràtica de Corea al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República de Moldàvia i la República Popular Democràtica de Corea. El Conveni entra en vigor en la seva totalitat entre els dos estats, sense que la República Popular Democràtica de Corea pugui beneficiar-se de les seves reserves.

Alemanya (17 de juny del 2004):

El Govern de la República Federal d'Alemanya ha examinat atentament les reserves formulades pel Govern de la República Popular Democràtica de Corea en el moment de la signatura del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. El Govern de la República Federal d'Alemanya opina que les reserves formulades amb relació a la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2 i de l'article 14 del Conveni són incompatibles amb el seu objecte i la seva finalitat ja que tenen com a objectiu impedir l'aplicació de disposicions fonamentals del Conveni.

El Govern de la República Federal d'Alemanya per tant emet una objecció a les reserves esmentades formulades pel Govern de la República Popular Democràtica de Corea amb relació al Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República Federal d'Alemanya i la República Popular Democràtica de Corea.

Argentina (22 d'agost del 2005):

El Govern de la República Argentina ha estudiat la reserva formulada pel Govern de la República Popular Democràtica de Corea segons la qual aquest no es considera obligat per les disposicions de la lletra a de l'apartat 1, de l'article 2 del Conveni.

Aquesta reserva a la lletra a de l'apartat 1, de l'article 2 del Conveni tindria com a efecte excloure del consentiment a estar obligat, els actes de terrorisme que són objecte de finançament que són de la competència dels convenis enumerats en l'annex al Conveni. Per tant, buidaria de sentit l'obligació de qualificar com a delictes el finançament d'aquests actes que imposa l'apartat 1 de l'article 2, ja que aquesta obligació recau forçosament sobre els actes esmentats en l'annex esmentat a la lletra a. Per consegüent, és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni ja que tindria com a conseqüència jurídica

excloure del consentiment a estar obligat per l'obligació principal que se'n deriva.

Igualment, el Govern de la República Argentina ha estudiat la reserva formulada pel Govern de la República Popular Democràtica de Corea segons la qual aquesta no es considera obligada per les disposicions de l'article 14 del Conveni.

L'article 14 indica clarament que el seu objecte és establir la inadmissibilitat del caràcter o la motivació política del delictes. La regla que planteja és categòrica i no accepta cap excepció de cap tipus i, per tant, una reserva en aquest sentit és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, és inacceptable des del punt de vista del Govern de la República Argentina.

El Govern de la República Argentina emet, doncs, una objecció a les reserves fetes pel Govern de la República Popular Democràtica de Corea relatives als articles 2 (lletra a de l'apartat 1) i 14 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme. Aquesta objecció no obstaculitza que el Conveni entri en vigor entre la República Argentina i la República Popular Democràtica de Corea.

Reserva del Principat d'Andorra relativa a l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, fet a Nova York el 9 de desembre de 1999

El Principat d'Andorra no es considera obligat per l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme.

El Govern del Principat d'Andorra declara que per sotmetre qualsevol controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia, caldrà l'acord en cada cas de les parts implicades.

Notificació del Principat d'Andorra relativa a l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 7 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, el Principat d'Andorra declara que estableix la seva competència, en virtut de la seva legislació interna, pel que fa a les infraccions comeses en les situacions i les condicions que determina l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni esmentat.

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.3 Altres

Edicte

Per acord de la Sindicatura de data 23 d'abril del 2008, vista l'acta de licitació de data 9 d'abril del 2008 i l'informe d'adjudicació, amb motiu del concurs per a l'adquisició de diferents aparells informàtics (Hardware), així com la seva instal·lació i posada en funcionament, obert per edicte de data 4 de març del 2008, es fa pública l'adjudicació definitiva següent:

Aplicació pressupostària núm.: PROJ 0001 MICG 60610 Equipaments per a processos d'informació

Modalitat de contractació: ordinària

Identitat dels adjudicataris:

- SEMIC: Servidors
 - * Armari Rack
 - * Servidor de "Dades"
 - * Servidor de "Correu i Web"
 - * Sistema de còpies de seguretat
 - * Tallafocs
 - * SAI

Preu cert del contracte: 19.185,43 euros

- OFIJET: Estacions de treball

- * PC's

Preu cert del contracte: 2.173,75 euros

- OFIMA: Portàtils

- * Portàtils

Preu cert del contracte: 2.703,70 euros

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 24 d'abril del 2008

Joan Gabriel i Estany

Síndic General

Edicte

Per acord de la Sindicatura de data 23 d'abril del 2008, vista l'acta de licitació de data 9 d'abril del 2008 i l'informe d'adjudicació, amb motiu del concurs per a la contractació de serveis informàtics, obert per edicte de data 4 de març del 2008, es fa pública l'adjudicació definitiva següent:

Aplicació pressupostària núm.: PROJ 0001 MICG 22730 Treballs realitzats per empreses, processament de dades

Modalitat de contractació: ordinària

Identitat dels adjudicataris:

- ANDORSOFT:

- * Pressupost instal·lació

Preu cert del contracte: 1.621,00 euros

- * Pressupost manteniment (€/mensuals)

Preu cert del contracte: 2.764,00 euros

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 24 d'abril del 2008

Joan Gabriel i Estany

Síndic General

6- ORGANISMES ADSCRITS AL CONSELL GENERAL

6.2 Tribunal de Comptes

Edicte

El Síndic General informa que el Consell General en la seva sessió del dia 8 d'abril del 2008, ha aprovat, per majoria, les liquidacions de comptes, corresponents a l'exercici 2005, del Consell General, del Raonador del Ciutadà, del Tribunal Constitucional, del Govern, de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, de les Forces Elèctriques d'Andorra, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, de l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya, de la Universitat d'Andorra, de l'Institut d'Estudis Andorrans, de la Residència Solar d'Enclar, de l'Escola Especialitzada Nostra Sra. de Meritxell, del Col·legi Sant Ermengol, del Col·legi Janer i de la Sagrada Família, de RTVA SA i de Ramaders d'Andorra SA, i ha aprovat per unanimitat els resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponents al mateix exercici.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 24 d'abril del 2008

Joan Gabriel i Estany

Síndic General